Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 222 (972) ♦ Середа, 23 листопада 1994 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ в «Голосі України»

А тому «гарячий» телефон був і справді гарячим

21 листопада Голова Верховної Ради України Олександр Мороз провів в редакції «Голосу України» прямі телефонні розмови з читачами газети. Протягом двох годин Олександр Олександрович відповідав на різноманітні запитання людей практично з усіх регіонів держави. Співрозмовники зверталися і з житейськими турботами, і порушували проблеми державної ваги, цікавилися роботою законодавчого органу, його заємодією з виконавчою владою, висловлювали свою позицію з того чи іншого питання.

Олександр Олександрович вже після завершення прямого зв'язку зустрівся з редакційним колективом. У товариській обстановці відбулася відверта розмова про роботу редакції, тонкощі законодавчої діяльності Верховної Ради, котрі не завжди присутні на шпальтах парламентського друкованого органу. Олександр Мороз цікавився також проблемами редакції, висловив ряд пропозицій щодо вдосконалення поліграфічної бази і забезпечення газети, побажав колективові творчої наснаги й успіхів у нелегкій журналістській праці.

Матеріали «гарячого» телефону будуть опубліковані.

Наш спеціальний кореспондент передає із США

ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В ООН

став кульмінацією перебування Леоніда Кучми в Нью-Йорку. У цей день на спеціальному засіданні започатковувалась концептуальна і практична стратегія діяльності ООН щодо країн з перехідною економікою і таких, що розвиваються. Промова Президента України в цьому контексті мала на меті краще ознайомити світове співтовариство з проблемами, які стоять перед Україною. Леонід Кучма виділив чотири блоки питань:

перший — перехід від однієї політичної системи до іншої;

другий — зміна одного економічного устрою на інший;

третій — ставлення України до ООН. Наша держава, як один з фундаторів цієї організації, підтримує її діяльність;

четвертий — питання роззброєння. Україна приєдналась до ДНЯЗу, чим засвідчила передбачуваність своєї політики. І в її особі світове співтовариство може мати надійного партнера, який чітко дотримується взятих зобов'язань.

«Парламент України прийняв це історичне рішення, покладаючись на те, що цей безпрецедентний крок нашої держави, яка вперше в історії людства добровільно позбавляється ядерної зброї, буде належним чином оцінений міжнародним співтовариством», — сказав з трибуни ООН Леонід Кучма.

Метою виступу Президента України було прокласти шлях до скорішого визнання нашої держави як країни з перехідною економікою, — наголосив постійний представник України при ООН Анатолій Зленко. — Набуття такого статусу переорієнтує частину коштів ООН на конкретну допомогу Україні. Не всі підтримують таку ідею. Наприклад, для країн, що розвиваються, це означає скорочення видатків на їх підтримку. Тому попереду ще велика робота. Але виступ Леоніда Кучми безперечно прискорить досягнення цієї важливої для України мети.

Анатолій ГОРЛОВ.

Вашингтон, тел.

Питання про кількість одиниць тепла в одному саморобному візку проходить перевірку практикою

Сподіватись на допомогу держави в нинішній скруті — справа, на жаль, безнадійна. Кожен допомагає собі сам. А зима змінює осінь і треба утеплити хлів... До речі, на очерет **(на знімку)** дефіциту поки що немає.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Матеріали на тему енергетики читайте на 7-й сторінці.

Абзац з листа

Нині велике подорожчання на все, і в тому числі на газ природний. Нам, можливо, невдовзі привезуть газ у балонах, а в мене не буде чим розрахуватися. Бо до підвищення цін балон коштував 210 тисяч купонів, а скільки коштуватиме нині? Для ветеранів Великої Вітчизняної війни, пенсіонерів немає жодних пільг. Де ж нам узяти паливо? На чому готувати їжу? Як нам жити?

Марія КОНОНЮК, пенсіонерка.

Павлівка Жашківського району Черкаської області.

Передплата-95

«Голос України» в 1995 році виходитиме п'ять разів на тиждень обсягом удвічі більшим, ніж будь-яка з українських газет, — тричі на 16, двічі на 8 сторінках і при цьому коштує:

на півроку — 198 тис. крб.,
на квартал — 99 тис. крб.,
на місяць — 33 тис. крб.

«Голос України» виходить українською (індекс 60955) та російською (індекс 60997) мовами.

«Голос України» проводить для своїх передплатників-95 лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари: телевізори, меблі, магнітофони, закордонні путівки, грошові призи і т. ін. І все це завдяки нашим спонсорам (перші 23 ми вже назвали у попередніх номерах):

24. ВО «Південний машинобудівний завод» (побутова техніка), генеральний директор Юрій АЛЕКСЄЄВ.

25. Херсонській виробничо-торговій фірмі «Красень» (чоловічий одяг), генеральний директор Віктор МІРОШНИЧЕНКО.

26. Чернівецькому Фонду запобігання дитячого дорожньо-транспортного травматизму (килим декоративний), голова правління Олександр СЕМЕНКО.

27. Виробничо-комерційній фірмі «Чернівецький меблевий комбінат» (шафа книжкова), директор Костянтин КУБЛЯК.

28. Чернівецькому АТ «Кварц» (люстра, набір свічок запалювання для легкового автомобіля), голова Роман КОСТІВ.

29. Чернівецькому АТ «Трембіта» (одяг), голова Стелла СТАНКЕВИЧ.

30. Чернівецькому АТ відкритого типу «Буковинська кераміка» (камін керамічний полив'яний), голова Василь ЛІСОВЕНКО.

31. Чернівецькому тарно-виробничому комбінату облспоживспілки (діжка для засолювання овочів столітрової ємкості), директор Аурел ТЕСЛЮК.

☞ 32 ____________

Шановні добродії! Під час передплатної кампанії, жовтень-листопад, тут може міститися і назва вашої фірми чи підприємства. Пропозиції за телефонами: 446-72-63, 441-89-95.

Друзі, ви станете учасниками розиграшу нашої лотереї за умови, якщо передплатите «Голос України» на півроку.

Затим надсилаєте до редакції листівку з позначкою «Лотерея «ГУ-95», де вказуєте: прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, квитанції та номер поштового відділення, яке оформило передплату.

Розиграш лотереї — в січні 1995 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розиграшу лотереї.

Обирати чи ігнорувати? Більшість схильна до другого

Обставину, що у більшості округів довибори народних депутатів не відбулися, голова Центрвиборчкому Іван Ємець насамперед пояснює психологічним станом електорату, який таким чином висловлює ставлення до владних структур. Схоже, Центрвиборчком уже не сподівається, що Верховна Рада набере в ході виборів необхідну кількість народних депутатів ще до закінчення своїх повноважень.

А попередні підсумки виборів, за словами Івана Ємця, свідчать, що до Верховної Ради прибули троє представників від Української республіканської партії, один — від комуністичної і кілька народних депутатів, які під час балотування підкреслювали свою незалежність.

Найпереконливішу перемогу на виборах зафіксовано у Новгород-Сіверському виборчому окрузі, де свого часу виграв вибори Президент України Леонід Кучма. Цього разу 63,11 відсотка голосів здобув тут колишній віце-прем'єр, а нині голова Української спілки промисловців і підприємців Василь Євтухов.

У Генеральній прокуратурі

Генеральною прокуратурою організовано та проведено перевірку стану додержання вимог законодавства, спрямованого на збереження від розкрадання та безгосподарності сільськогосподарської продукції в період збирання врожаю 1994 р. на підприємствах агропромислового комплексу. Як показала перевірка, органи прокуратури разом з іншими правоохоронними органами постійно здійснюють практичні заходи в цьому напрямку, в результаті чого в поточному році виявлено близько чотирьох тисяч корисливих злочинів, пов'язаних із збиранням нового врожаю, порушено три тисячі кримінальних справ. Крім того, прокурорами по виявлених фактах порушень збереження сільгосппродукції внесено 385 подань, протестів та приписів, до дисциплінарної і матеріальної відповідальності притягнуто 182 посадові особи, заявлено позовів на загальну суму 1,5 млрд. карбованців. Робота по недопущенню зловживань в цій сфері триває.

Вибори

І третя спроба невдала

Напередодні виборів народних депутатів у двох округах Сум голова обласної Ради Анатолій Єпіфанов звернувся через засоби масової інформації до виборців із закликом виконати свій громадянський обов'язок. Удатися до такої форми агітації змусила надзвичайна ситуація. Але... На невизначений час Суми залишаються єдиним в Україні обласним центром, від якого немає представників у Верховній Раді.

Їх мало, зате з мандатами

Вибори до Верховної Ради України на півострові проходили в семи виборчих округах, відбулися в трьох, а народними депутатами стали двоє: генеральний директор Кримського виробничого об'єднання «Вторчормет», член Компартії Криму Альберт Жумикін та заступник міністра зовнішньоекономічних зв'язків України, безпартійний Анатолій Роханський.

Після підбиття остаточних підсумків виборів з'ясувалося, що є вже депутат і в третьому, Київському (м. Сімферополь), окрузі. Ним став президент корпорації «Імперія» безпартійний Лев Мірімський, 1960 року народження.

Активність — на заздрість

З огляду на сучасну політичну апатію в суспільстві вибори народного депутата України по Миргородському виборчому округу № 324 пройшли надзвичайно активно: у голосуванні взяло участь 66,5 відсотка виборців. Щоправда, жоден з 14 кандидатів у депутати не набрав необхідної для перемоги кількості голосів. Отож через 2 тижні тут відбудеться повторне голосування.

В десяти округах Харкова обрано тільки одного депутата

За попередніми даними, новообраним депутатом Верховної Ради України від Московського округу № 374 міста Харкова став Володимир Піхота, за освітою інженер-механік, колишній голова Львівського міськвиконкому, а нині — віцепрезидент державної корпорації «Укрбуд».

Втім, ця перемога скоріше виняток, а не закономірний результат нинішніх виборів. Кандидатів зайняти депутатське крісло, особливо в парламенті, щоправда, чимало. Проте хто зістрибнув з підніжки поїзда, що йшов у тупик, ще задовго до виборів, а хто вів мляву й невиразну агітацію...

Тим часом на останні вибори по чотирьох округах до Верховної Ради і шести до райрад витрачено близько десяти мільярдів карбованців.

«Це мені вже не цікаво»

Отаку фразу почув після відвідин у неділю кількох виборчих дільниць Суворовського виборчого округу № 300 Одеси, де, на жаль, було тихо й малолюдно.

Тільки до Верховної Ради тут вибори проходять утрете. Саме за цим округом парламент нещодавно не визнав повноважень Павла Кудюкіна, обраного депутатом з серйозними порушеннями Закону про вибори. Тепер він знову тут балотувався, тільки в повідомленні окружної комісії про реєстрацію кандидатів посада претендента значилася дещо дивно: «колишній президент АСК «Бласко». Окрім нього, в окрузі балотувалися ще кілька керівників підприємств і організацій.

Команди кожного з них доклали чимало сил, витратили чимало коштів на передвиборну агітацію, однак усе це мало подіяло: більшість виборців від голосування відмовилася, вибори в окрузі, за попередніми даними, не відбулися.

Указ Президента України

Про утворення Міністерства України у справах преси та інформації

З метою підвищення ролі і авторитету преси та інших засобів масової інформації, їх державної підтримки **постановляю:**

1. Утворити на базі Державного комітету України у справах видавництв, поліграфії та книгорозповсюдження і Державного комітету України по охороні державних таємниць у пресі та інших засобах масової інформації, які ліквідуються, Міністерство України у справах преси та інформації.

2. Призначити ОНУФРІЙЧУКА Михайла Яковича міністром України у справах преси та інформації.

3. М.Онуфрійчуку подати у двотижневий строк проект Положення про Міністерство України у справах преси та інформації.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 18 листопада 1994 року.

***

ОНУФРІЙЧУК Михайло Якович
міністр України у справах преси та інформації

Народився 15.04.1945 року у м.Тальне Черкаської області. За фахом — філолог. Кандидат історичних наук, доцент. Трудову діяльність починав слюсарем на Уманському заводі «Мегомметр». Працював на комсомольській роботі, очолював Комітет молодіжних організацій України. Був на керівній соціально-виховній і викладацькій роботі в системі правоохоронних органів. Обирався депутатом Київської міської Ради, працював заступником голови Київського міськвиконкому. У 1991 році призначений начальником Головного управління при Кабінеті Міністрів України, з 1992 року — голова Державного комітету України по охороні державних таємниць у пресі та інших засобах масової інформації. Одружений. Має дорослого сина.

Прес-служба Президента України — Укрінформ.

Указ Президента України

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких Указів Президента України

Визнати такими, що втратили чинність з 1 січня 1995 року:

статтю 2 Указу Президента України від 5 березня 1992 року № 130 «Про деякі заходи щодо поліпшення економічного стану гірничорудних підприємств»;

Указ Президента України від 3 листопада 1993 року № 508 «Про заходи щодо стримування темпів зростання цін»;

Указ Президента України від 10 лютого 1994 року № 40 «Про часткову зміну Указу Президента України від 3 листопада 1993 року № 508 «Про заходи щодо стримування темпів зростання цін»;

Указ Президента України від 2 березня 1994 року № 72 «Про регулювання рівня торговельних і постачальницько- збутових надбавок (націнок)»;

Указ Президента України від 18 квітня 1994 року № 167 «Про внесення доповнень до Указу Президента України від 3 листопада 1993 року № 508»;

Указ Президента України від 13 червня 1994 року № 294 «Про внесення змін і доповнень до Указу Президента України від 3 листопада 1993 року № 508».

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 17 листопада 1994 року.

Київ розраховує на власні сили

Така думка часто звучала на розширеному засіданні столичного міськвиконкому, де підбивалися підсумки соціально-економічного розвитку міста за дев'ять місяців цього року та розглядалися плани.

1. Леонід Косаківський критикує і пропонує

У своїй доповіді голова Київради піддав критиці цінові дії уряду. «Наголошую, що цей крок не був узгоджений з місцевими органами влади, з ними просто не радилися; ніхто не питав про наше ставлення до цінового обвалу, — заявив Косаківський. — Нас просто поставили перед фактом. Хоч ми ясно усвідомлюємо, що відповідальність за «шокову терапію» доведеться повністю нести нам тут, на місцях. Ми знову опинилися в ролі заложника урядових дій та рішень».

Про це красномовно свідчать нинішні київські ціни на деякі продукти. Як не дивно, столиця не має в своєму управлінні та власності жодного підприємства харчової, переробної чи легкої промисловості, 80 відсотків усієї продукції — привізна. А тому показовою є нинішня ситуація з м'ясними виробами — київські ціни на них майже вдвічі вищі, ніж у деяких інших регіонах держави: ціни диктують м'ясокомбінати.

Тим часом за січень—вересень цього року від підприємств та організацій міста надійшло 28 трлн. крб., а в міській скарбниці залишилося лише 10,3 трлн. крб. Решта пішла до центрального бюджету. «Цифри свідчать, що місто Київ за своїм науково-виробничим потенціалом є територією-донором державного бюджету, — продовжив голова Київради. — Ситуація в місті могла б бути стабільнішою, якби ми могли використовувати на свої потреби те, що самі заробляємо. Нам потрібно: зміна нормативів відрахувань з міського до державного бюджету; надання місту права залишати частину валютної виручки; розширення сфери власності, якою управляє місто; надання більших прав Києву у проведенні власної податкової і кредитнофінансової політики».

До речі, за 9 місяців цього року виконання бюджету в цілому по Україні становило 63,4 відсотка, а по Києву — 114 відсотків. За цей же період до міського валютного фонду надійшло 3529 тисяч доларів США.

2. Столиця сьогодні та завтра: деякі цифри і факти

«Дай Боже, щоб у всіх містах України було так, як у Києві», — охарактеризував Леонід Косаківський ситуацію з житлом. За 9 місяців нинішнього року введено в експлуатацію 471 тисячу кв. м загальної житлової площі. Темпи будівництва становили 75 відсотків до відповідного періоду минулого року, в той час як по Україні в цілому — 69 відсотків. У загальному обсязі частка будівельних об'єктів, що вводяться в дію містом, зростає. Нинішнього року в будівництві житлових будинків частка та становить 10,6 відсотка (проти 9,7 відсотка минулого року). Ще такий факт: у вересні кожен четвертий квадратний метр житлової площі в державі здав саме Київ.

Транспорт — найболючіша проблема киян. Сьогодні експлуатується близько 60 відсотків повністю замортизованих автобусів і 30 відсотків трамваїв та тролейбусів. Водії їдуть на заробітки до Росії та інших країн СНД. І хоча є змога щоденно випускати на міські маршрути до 500 тролейбусів, через брак водіїв виходить лише 400.

З початку року було використано 1 млн. доларів і 53 млн. карбованців на придбання 49 автобусів. За останні три місяці держадміністрацією виділено ТВО «Київміськавтотранс» близько 600 тис. доларів на придбання 36 силових агрегатів «Рено» та запчастин до автобусів «Ікарус» на суму 990 тис. доларів. Це дасть змогу вже у грудні збільшити кількість автобусів на міських маршрутах на 60 одиниць. На Київському авіазаводі налагоджується випуск нового вітчизняного тролейбуса К-12. До грудня кількість тролейбусів на маршрутах збільшиться на 50 одиниць, трамваїв — на 45.

До 28 грудня будуть відкриті дві нові станції метро: «Харківська» та «Позняки». В цей же період планується закупити 10 вагонів метро. А наступного року розпочнеться будівництво нової, Подільсько-Воскресенської, лінії столичного метрополітену.

Споживчий ринок. Для створення запасів продовольчих товарів на період міжсезоння залучені значні кредитні ресурси банків, Мінфіну України, місцевого бюджету. Вдалося отримати пільгові кредити на 794 млрд. карбованців, що дасть змогу заклásти на довгострокове зберігання 5 тисяч т м'яса, 14,8 тис. т масла тваринного, 2 тис. т сухого молока, 23,4 тис. т картоплі, 50,2 тис. т овочів. Планується створити власний продовольчий фонд. З наступного року буде впроваджуватися механізм закупівлі сільськогосподарської продукції «під майбутній урожай»: надавати сільгосппідприємствам кошти на вирощування продукції, гарантуючи стабільне постачання продуктів та сировини.

А поки що державний інспекції контролю за цінами у Києві та управлінню цінової політики доручено здійснити перевірки правильності формування цін на продукцію, закуплену за рахунок фінансової допомоги з міського та державного бюджету в жовтні—листопаді: мова йде про пільгові кредити, які дехто використав на закупівлю продукції за старими цінами, а продає нині за «лібералізованими».

220 млрд. крб. було виділено на **соціальний захист** найменш забезпечених киян за 9 місяців цього року. Перспективні напрямки: перехід від дотування виробників до дотування споживачів. Передбачаються прямі грошові дотації населенню, продовольчі талони тощо; **підвищення й диференціація** квартплати й оплати комунальних послуг з одночасною виплатою населенню компенсації; в міському транспорті — підвищення тарифів з використанням системи пільгових проїзних квитків та посилення контролю; перехід до системи цільових дотацій окремим категоріям населення (хронічним хворим, пенсіонерам у фармацевтично-аптекарському обслуговуванні.

Болючою є проблема **охорони здоров'я.** Для додаткового фінансування її потреб з початку року виділено понад передбачену суму 50 млрд. крб. А 1 млн. 250 тис. доларів США виділено для придбання гостродефіцитних ліків. Їх уже надійшло до лікувальних закладів на 580 тис. доларів. До кінця року будуть реалізовані й інші контракти. Об'єкти охорони здоров'я вводяться в дію згідно з передбаченим планом.

Гірше з **виробництвом.** Обсяги виробництва промислової продукції знизилися в місті за 9 місяців цього року на 33,1 відсотка, товарів народного споживання — на 36,6 відсотка. Роботу сповільнило 266 столичних підприємств, або 78 відсотків їх загальної кількості. За прогнозами, до кінця року спад триватиме, також посилюватимуться інфляція, платіжна криза. Будь-яких ознак, що найближчим часом спад виробництва припиниться, поки що немає.

Одним із проявів кризи став **інвестиційний спад.** Обсяги капітальних вкладень в народногосподарський комплекс Києва скоротилися. Але робота із залучення інвестицій ведеться. На вересень цього року київські підприємства підготували 46 проектів-заявок на суму 813,3 млн. доларів, у місті зареєстровано понад 1,4 тис. іноземних інвестицій на 239,5 млн. доларів. Та через недосконале законодавство лише третина цієї суми використана для впровадження передових технологій.

Приватизація. За 9 місяців із загальної кількості 1016 підприємств, запланованих до приватизації (в тому числі 374 орендних), приватизовано лише 349. Проте в Києві зареєстровано кожну п'яту українську підприємницьку структуру. І частка коштів, що надійшли до бюджету міста від їхньої діяльності, досягла 25 відсотків. Нині складено перелік об'єктів комунальної власності, що підлягають приватизації в цьому і наступному роках.

3. Київ — насамперед для киян

«Єдино можливою моделлю економічного існування народногосподарського комплексу Києва є реалізація політики «опори на власні сили». Порівняно з іншими регіонами країни ми маємо розвинутішу промисловість, потужний будівельний комплекс, розгалуженішу транспортну систему і т.ін., — підсумував Леонід Косаківський. — Голова міськради проводитиме політику всебічної підтримки виробника, переважно того, який працює на Київ та киян. Що ж стосується «підприємств-утриманців», то до них будуть запроваджені більш жорсткі економічні умови функціонування.

...Безперечно, розвиток виробництва — кардинальний метод вирішення проблеми доходів. Але є ще таке поняття, як соціальна справедливість. Вона обов'язково передбачає для кожного матеріальну винагороду за кількість і якість суспільно корисної праці. По відношенню до Києва в цілому це означає: все, що створено руками і розумом киян, належить місту і його мешканцям».

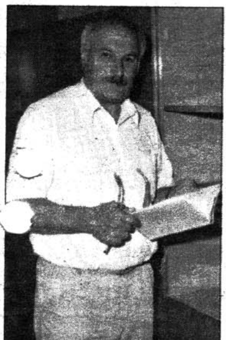
Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Життя Рад

Сенсацією на Херсонщині стало обрання головою обласної Ради Віталія Жолобова. Втім, яка це сенсація? Знаючи багато років свого земляка, льотчика-космонавта, люди повірили в його діловитість, турботу про добробут рідного краю. Схоже, що перші місяці діяльності нової влади на чолі з Жолобовим не розчарували навіть скептиків. І тепер у тролейбусах можна побачити старі передвиборні листівки в руках городян — люди жваво обговорюють обіцянки, що їх давав тоді ще кандидат на посаду голови Віталій Жолобов.

Наш кореспондент зустрівся з головою обласної Ради.

Херсонщина: нова влада розпочинає реформи

— Віталію Михайловичу, «розшифруйте» докладніше підсумки зробленого за минулі місяці. Ви, прямо скажемо, привабили людей, особливо господарників, тим, що взялися розв'язати застарілу проблему з нестачею пального...

— Я бачив, як складно проходили жнива. Тому, спираючись на надійну команду, почав шукати шляхи нормального забезпечення області бензином, іншим пальним. Треба було завантажити потужності місцевого нафтозаводу. У мене склалися добрі зв'язки з колегами з півночі, де я колись працював. Звідти постачають нам нафту, яку переробляють у Херсоні. Ті відсотки, що залишаються на місці після переробки, виручають наше сільське господарство. До того ж, використовуємо залишки бітуму для будівництва шляхів. Знайдено надійних партнерів, котрі надсилають нам нафту на основі бартерних угод. За останні три місяці в області перероблено нафти стільки, скільки за попередні сім місяців. Через нафтозавод щомісяця проходить 150—200 тисяч тонн цієї стратегічної сировини. Вдалося завантажити потужності підприємства — і ми розв'язали проблему зайнятості працівників.

Тільки за рахунок пом'якшення напруженості з пальним обсяг спаду виробництва в області скоротився на 10 відсотків. Але це ще не стабільність. Нам потрібні партнери для довгострокових контрактів. Вже відбулися, наприклад, переговори з керівництвом Республіки Комі про тривале взаємовигідне співробітництво. Херсонщина постачатиме туди свою продукцію, партнери даватимуть нафту, вугілля, деревину.

Водночас місцеві Ради області глибше розібралися у бартерній практиці і дійшли висновку, що її треба централізувати, всебічно узгодити. Саме область, на мою думку, має виступати суб'єктом у бартерних операціях з державними та іншими організаціями. Чому? Щоб херсонська продукція обмінювалася за достойними цінами. А то господарники взялися міняти насіння соняшнику на дизельне пальне на невигідних для них умовах: тонна на тонну.

Тим часом насіння за кордоном коштує утричі дорожче. Розтринькувати багатство у такий спосіб — це не ринок. Завдяки налагодженому партнерству з підрозділами «Роснефть», особливо з тюменцями, ми забезпечили нормальну сівбу восени.

— Рішення обласної Ради, намагання знайти свою «колію» у цей перехідний період від невизначеності до ринкової економіки, пошук свіжих підходів — все це вселяє оптимізм. А чи переймаються ідеями, що генеруються в області, на місцях?

— І мене це цікавить найбільше. Ось повернувся з глибинки — Нижньосірогозького району. Що вразило? На розвиткові агропромислового комплексу позначаються наші економічні біди, психологічні хитання, стереотипні звички. Ось, наприклад, радгосп «Степовий» і асоціація орендарів «Восток». Керівники Віктор Повстяний і Іван Підгайний (останній, до речі, — депутат обласної Ради) люди різні. Та й форми власності тут різні. Але обидва господарства працюють успішно. Лад на полях, у майстернях, уміле проведення агротехнічних операцій, господарських кампаній. На сусідніх полях не побачиш, мабуть, кошиків соняшникових більших за п'ятак — наслідки тривалої посухи. А тут важкі й великі, наче сковорідки.

Секрет простий: люди працюють творчо. Знайшли добрий посівний матеріал, запозичили досвід передовиків у своєму ж районі і виростили добрий урожай.

У того ж Підгайного милує око фруктовий сад, закладений дорослими з допомогою школярів. Діти його залюбки доглядають, вчаться самостійно хазяйнувати на землі, набираються досвіду, змагаються. І техніка у господарстві вже поставлена на лінійку готовності.

Але так не всюди. Приміром, у радгоспі «Шлях до комунізму», цього ж району, цілковитий розвал. І — скарги: того немає, того не дають. Дивно, але хто, крім самого господаря, має «крутитися», дбати про виробництво, про задоволення потреб людей?

Ринок, судячи з його перших атак на традиційну систему господарювання, починає просіювати кадри крізь своє густе сито. І найбільше потерпають безініціативні працівники. Зрештою, це неписаний закон для всіх формацій і фаз.

— Отже, ми впритул підійшли до одного з пунктів вашої передвиборної програми — шукати відданих справі працівників, брати не кількістю, а якістю, скоротити апарат управління, виходячи з оцінки ефективності його роботи. Такий приціл, очевидно, не всіх влаштовує, його побоюються деякі старі номенклатурники. У виконавчій структурі з'явилися люди з яскраво вираженими підприємницькими якостями, серед них і ті, хто і в роки застою прагнув щось зробити, щось поліпшити в господарському механізмі, чим добряче налякали бюрократичний острівець, за який давно вважали Херсонщину. Люди це оцінили. Але після останньої сесії, хоч як дивно, декотрі почали перекреслювати те, що робить нова влада. Кажуть: он раніше було 660 працівників управлінь, відділів облвиконкому і підпорядкованих йому формувань, а тепер нібито 659. Тобто, стверджують вони, реформатор Жолобов скоротив штатний апарат лише на одного чоловіка...

— Подібні твердження безпідставні. Кадрова політика — справді міцний горішок, але якщо провадити її колегіально, продумано, то його можна розкусити. Серйозно реформувати апарат одним махом ще нікому не вдавалося. Ми виробили власну, характерну за нинішньої ситуації, систему добору кадрів. Суть її в тому, що послідовно перевіряємо людей, довіряємо, так би мовити, авансом, не поспішаємо затверджувати на посадах офіційно. Стосується це, звичайно, не всіх, а тих, хто ще має себе показати. Поки що вимушені користуватися з послуг працівників, яким заміну не знайдено. Отже, можливість заміни того чи іншого апаратника нехай нікого не дивує.

Кадри на ділі проходять «обкатку» — це добре видно і з результатів роботи депутатського корпусу — величезної, як на мене, сили, яка бере на себе тягар реформ. Мені завжди подобалися люди, які творчо мислять і вміють реалізувати власні новаторські знахідки. В обласній Раді таких депутатів вистачає. Постійні комісії здебільше не ставлять питання перед виконкомом, а самі беруться за практичну діяльність. Насамперед це тому, що комісії очолили ініціативні депутати — такі, як Семен Вайханський, Леонід Смутченко, Анатолій Голунов, ряд інших. Той же Леонід Тимофійович Смутченко, керівник агрофірми «Лиман», хоч і немолодий уже, а вражає просто-таки юнацьким запалом, мудрим підходом до складних виробничих питань. І у своєму господарстві показує приклад, як треба діяти за непростих обставин. Саме комісія Смутченка допомогла виробити перспективну політику в агропромисловому комплексі, внесла пропозицію, як «розшити» вузькі місця, збільшити обсяги переробки сільськогосподарської продукції, розширити асортимент товарів народного споживання. Мабуть, не всі підтримують головного лікаря діагностичного центру, кандидата медичних наук Анатолія Івановича Голунова в його сміливих, науково вивірених пошуках шляхів поліпшення профілактики захворювань, створення продуманої системи медичного страхування. Однак час доводить: ці його зусилля спрямовані у майбутнє, продиктовані турботою про здоров'я населення. Можу назвати немало інших випадків, коли за діло беруться творчо. Кадровий потенціал області досить значний. Важливо лише навчитися вміло його використовувати.

Ще одне. Раніше не було в нас узгодженості в діях з народними депутатами України. Члени виконкому, депутати Ради за круглим столом домовилися постійно інформувати парламентаріїв від нашої області про насущні проблеми, заручилися їхньою підтримкою. Тепер працюємо разом.

— Віталію Михайловичу, мимохідь ви згадали про товари народного споживання. Не секрет, що цих товарів вочевидь не вистачає, виробництво їх ще недостатнє. У центрі Херсона колись відкрили магазин «Товари Херсонщини», щоб торгувати саме місцевими виробами. Але нині тут продають жуйки, ляльки Барбі та інші заморські речі. Напрошується ділове втручання у сферу торгівлі, виробництва товарів...

— Нещодавно обласна Рада, зібравши керівників промислових підприємств, переконалася в необхідності таких змін. Директори не тільки не мають повної інформації про те, що виробляється в області, а часом не знають один одного. Бо немає на Херсонщині єдиної інформаційної системи у сфері промислового виробництва, до комп'ютерів керівників не закладено банку даних про асортимент, номенклатуру виробів. А коли так, то кожен діє на власний розсуд — вимушений їздити до Росії чи ще кудись по запчастини, деталі, не підозрюючи, що дещо є в рідній області. Вирішили створити клуб директорів, чи назвемо його союзом, щоб надолужити згаяне. Проведена в середині жовтня виставка-ярмарок споживчих товарів показала, що Херсонщина має непогані можливості виробництва товарів для населення. Лише останнім часом освоєно понад 100 видів нових виробів, які користуються попитом, з них товарів госпкультпобуту — 80, легкої промисловості — 22 види.

На жаль, підприємства вимушені майже наосліп здійснювати програми своїх технічних розробок, не завжди знають перспективи збуту. Певно, слід мати обласний центр маркетингу, забезпечити пошук вільних потужностей, завантажити їх, визначити кон'юнктуру ринку, краще маневрувати робочою силою. Для цього й було влаштовано згадану виставку товарів. Для тих, хто серйозно взявся за насичення ними ринку, Рада надаватиме пільги.

Та це ще не все. Товари треба продати. І ось тут теж не обходиться без перекосів. Непродумана практика приватизації призвела до того, що державний сектор торгівлі, образно кажучи, знекровлений, не відповідає вимогам щодо захисту населення, забезпечення його потреб у товарах. Займаємося ревізією і підприємств торгівлі, і промислових підприємств. Вироби мають доходити до покупців. Адже не можна вважати за нормальне, коли на Херсонщині виробляють, скажімо, пральні машини, а в магазинах їх не знайдеш зі свічкою в руках. А якщо знайдеш, то не купиш через завищену ціну. Приватизовані підприємства торгівлі мають дотримуватися визначеного профілю щодо реалізації певних груп товарів.

А взагалі час відходити від косметичних заходів у розвитку економіки, про що однозначно сказано в доповіді Президента України Леоніда Кучми. На регіональному рівні маємо здійснити глибоку структурну перебудову виробництва, визначитися, нарешті, яку продукцію треба виробляти для потреб області і як раціонально вписати економіку області в загальнодержавний господарський комплекс. Обласна Рада має щодо цього чітку програму.

— Скажіть кілька слів про те, чи намітився якийсь злам у боротьбі зі злочинністю на території області, що є одним з ключових пунктів ваших планів.

— Якщо коротко, криміногенна обстановка в області не гірша, ніж в інших регіонах. Міліція провела ряд добре організованих операцій проти різного штибу порушників закону. Прокуратура принципово розслідувала факти хабарництва у двох вищих навчальних закладах міста. Схвально сприйнято в області Указ Президента України, що посилює боротьбу зі злочинністю, дає їй новий поштовх. Особливо правильним, на думку правоохоронців, є той момент указу, де сказано, що частина матеріальних цінностей діставатиметься тому, хто їх вилучив у злочинців. Але втішатися нічим. Завдання обласної і місцевих Рад області вбачаю в тому, щоб створити відповідну атмосферу для порушників закону, а саме — повернути громадськість проти хабарників, хуліганів, крадіїв, махінаторів і залучити громадян до профілактичних заходів. Важко це, знаю. Але хоч би як ми нарощували міць правоохоронних органів, без народного осуду порушників боротися з ними буде складно.

Інтерв'ю узяв
Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

ЩО ДЕНЬ ПРИЙДЕШНІЙ

Роздуми з приводу

Ситуацію в Україні назвати простою було б великим перебільшенням. Але утворилася вона не сама по собі, вона похідна від ситуації в парламенті України та його стосунків з Президентом, урядом, Національним банком. І цю статтю я сів писати не про економіку, а про політику, бо вірні послідовники справи Леніна—Сталіна в українському парламенті втілили в життя відому тезу першого про те, що політика не може не мати першості над економікою. Тобто економіка України, а отже життєвий рівень народу, стали жертвою політики, а точніше — політичних ігор прокомуністичної більшості як попереднього, так і нинішнього складу Верховної Ради України.

Замість вступу

Узятися за перо мене «надихнуло» пленарне засідання Верховної Ради України, що відбулося 4 листопада після півмісячної перерви, яка була надана для підготовки пакета законодавчих актів з питань соціальної політики: зарплата, ціни, захист населення. З'ясувалося: розглядати нічого — документи не готові. Депутати-комуністи вкупі з соціалістами почали звинувачувати в цьому представників національно-демократичних сил і їхні програми ринкових перетворень, критикувати програму Президента.

Дивина та й годі. Комуністи й соціалісти знову прагнуть на когось перекласти провину за стан справ у державі, за непідготовленість законодавчих актів, уникнути відповідальності, замість того, щоб відшукати, запропонувати вихід із нинішньої ситуації.

Саме тому я постараюсь дати коротеньку економічну оцінку питання, що мали розглядати, але основну увагу зосереджу на політичному аспекті справи.

По-перше, однозначно стверджую, що ефективний соціальний захист населення у нинішній ситуації неможливий через різкий спад обсягів виробництва в Україні.

Якщо відкинути вбік питання цін і заробітної плати і безплатно порівну поділити між жителями України усі вироблені споживчі товари, то їхньої кількості буде недостатньо, щоб забезпечити мінімальний споживчий кошик. Наприклад, м'яса на душу населення на місяць виробляють менш як один кілограм, тоді коли медично обгрунтована норма — 6 кг!.. Тобто хоч би як зарплату й ціни встановлювали — купити й спожити можна лише те, що вироблено. Виробленого не вистачає на споживчий кошик. Де вихід? У реформах, що дадуть можливість постійно нарощувати обсяги ВНП, національного доходу. Без збільшення валового національного доходу не буде що розподіляти та перерозподіляти, купувати, споживати. Однак товкти воду в ступі довкола питання соціального захисту можна ще дуже довго.

По-друге, переконаний, що лише зростання продуктивності праці в державі — база для підвищення життєвого рівня.

По-трете, доведено, що будь-яке зростання заробітної плати без адекватного нарощування випуску продукції впливає лише на зростання масштабу цін, а не на зростання життєвого рівня.

По-четверте, запровадити в Україні планову соціалістичну економіку для планового, науково обгрунтованого регулювання цін і планового розподілу всіх видів ресурсів неможливо суто технічно, бо:

— методологія і програмне забезпечення планової економіки залишилися у Москві. Для створення їх в Україні потрібні десятиліття;

— навіть якщо вдасться отримати ці документи через «братню» компартію Росії, то застосувати їх в Україні неможливо, бо в СРСР була зовсім інша структура виробництва, під яку розраховували міжгалузеві й міжпродуктові баланси в натуральних і цінових показниках. Грунтувалися вони на внутрішній кооперації, кооперації в РЕВ у міжнародному розподілі праці. Україна має іншу номенклатуру і структуру виробництва, експортно-імпортних операцій. Тобто «доробляти» методологію і програми для України доведеться близько 10 років, якщо знайдуться спеціалісти й кошти;

— навіть якщо вдасться отримати з Москви і «творчо» доопрацювати силами компартії України ці методології і програми, то країни колишнього СРСР, РЕВ і табору соціалізму (хоча мені до вподоби більше російською — «лагерь социализма») уже не забезпечать старих зв'язків, бо переходять до ринку.

Тобто ринок та бізнесмени, а не держава, визначатимуть, яку продукцію виробляти, з ким та коли торгувати, за якими цінами і в якій валюті;

— навіть якби на всі попередні технічні «якщо?» було отримане ствердне рішення, то для розроблення планів у старому вигляді Україні потрібно наростити на два порядки можливості обчислювальних центрів колишнього Держплану й підготувати фахівців. А для цього треба 2—3 роки і майже 1,5 мільярда доларів США. Я не думаю, що час дозволить, а МВФ виділить на це кошти...

Отже, можна стверджувати: планова, соціалістична економіка, економіка контрибуцій і дистрибуцій в Україні — вчорашня назавжди. Отож не гаймо часу — треба прискорити ефективність ринкових перетворень, що приведуть до такого:

власник майна у себе не крастиме;

власник майна погано, низькопродуктивно на себе не працюватиме;

конкуренція власників у боротьбі за споживача вимагатиме підвищення якості продукції і зниження ціни на неї;

відбудеться очищення суспільства від нездалих керівників і власників майна шляхом банкрутства їхніх фірм;

свобода підприємництва дасть змогу поповнити ринок товарів і послуг, піднести рівень життя населення.

Чи можливо прискорити реформи? За яких умов?

Перш ніж відповісти на ці запитання, повернімося ще раз до пленарного засідання 4 листопада. У погіршенні ситуації в країні, нерозв'язанні проблем соціального захисту комуністи та соціалісти звинувачували демократів, програми переходу до ринку, Президента.

Як відомо, на початку 1994 року було досягнено деякої стабілізації інфляційних процесів, яку варто було закріпити й використати для проведення реформ, нарощування обсягів виробництва, піднесення життєвого рівня населення. Але з травня (початку роботи нового парламенту) розпочалася політична метушня, некомпетентні втручання в економіку з боку прокомуністичного блоку депутатів. Тобто сьогоднішнє погіршення ситуації порівняно із січнем—травнем 1994 року є «заслугою» нового парламенту і уряду. Адже прокомуністична більшість затвердила й почала реалізувати свою економічну програму. Отже, не варто знову робити з демократів козлів офірних. Реалізацію програми Л.Кучми ще й не розпочинали. А тепер щодо вини демократів за те, що був не підготовлений до розгляду блок соціальних питань.

Перше. Прокомуністичні сили мають більшість у парламенті (результати голосування щодо відміни указів про заборону компартії СРСР це показали) — отже, можуть розглянути будь-яке питання і прийняти будь-яке рішення.

Друге. Керівництво Верховної Ради України «червоне» цілком.

Третє. У Президії Верховної Ради «червоних» три чверті.

Четверте. Керівництво Комісії з питань соціального захисту: голова — соціал-демократ, заступник — соціаліст. Комісія з питань економічної політики — прокомуністична у своїй більшості. Голова банківської комісії голосував за відміну указів про заборону компартії СРСР.

П'яте. Прем'єр-міністр України заявив, що він з Компартії не виходив. Виголосивши свою програму, присягнув у парламенті на вірність лівій програмі.

Шосте. Ці люди та структури повинні були підготувати під час півмісячної перерви та винести на розгляд Верховної Ради пакет законодавчих актів з питань соціального захисту населення. Не підготували. Й не винесли. Хто винен? Демократи? Голова парламенту довідався із засобів масової інформації про підвищення цін?.. Хто винен, демократи? Буває: не встигнеш щось підготувати — тоді не збирайте пленарне засідання. Хто зібрав — демократи?

Прокомуністичні сили зробили «подарунок трудящим» до чергової річниці жовтневого заколоту й перевороту — [illegible] підвищення цін і незахищеність населення.

Демократи пропонували: не будемо роз'їжджатися, а попрацюємо у вихідні, а 7—8 листопада влаштуємо «праздник коммунистического труда», щоб розглянути питання соціального захисту, замість прогулянки під портретами Леніна, Сталіна, гаслами про відтворення СРСР. Комуністи не підтримали. То чи справді вони дбають про населення чи облаштовують свої політичні справи? Отож, чи збігаються політичні інтереси прокомуністичних сил з інтересами народу, України? Ні.

Як можна охарактеризувати напрям дій прокомуністичних сил у парламенті України?

1. Популістські:

довгі розмови про зупинення інфляції закінчуються розкручуванням нових її витків шляхом постійної емісії неотоварених грошей і дотацій неефективним підприємствам;

палкі заклики до зупинки зростання цін на життєво потрібні товари супроводжуються вимогами підняття ціни на сільськогосподарську продукцію;

крики про захист виробника реалізують створенням нових бюрократичних перепон у його діяльності та дотаціями [illegible] ефективним виробництвам;

заклики до зниження рівня податків і — жодних дій щодо їх зниження. А розглянути питання можна за 1—2 години;

потенційна допомога ветеранам обертається викидан[illegible] величезних сум на святкування різних заходів і обмежен[illegible] розміру пенсій проти передбаченого законом;

захист життєвого рівня населення котрий рік забезпечується шляхом нескінченних розмов про потребу захисту й восьмим за порядком «регулюванням цін»;

єдине, що вдалося виконати з передвиборчих обіцянок комуністів, — повернути ковбасу по 2,20, але не карбованців, а 2,20 мільйона карбованців.

2. Примітивні:

вимоги відновити планову економіку, не уявляючи навіть масштабів цієї роботи, затрат на неї, масштабів і необхідного часу для впровадження, не прагнучи зрозуміти, що третина країн світу, які йшли шляхом комунізму, відмовилися від нього як помилкового, утопічного, непрагматичного й повернулися у лоно нормальної економіки;

перетворення парламенту в комуністичний мітинг, де говорять про все, що знають, де вирішують вузькопартійні інтереси (Компартія, СРСР, соціалізм), а не приймають закони, яких вимагають ринкові перетворення, врешті не прийняли жодного фундаментального закону, що здатний змінити стан справ;

засідання парламенту з питань економіки уже півроку нагадують засідання колегії Міністерства сільського господарства або його «планірку». Отже, по суті, підмінюється виконавча влада, точніше уряд, а ще точніше — один з його підрозділів. Парламент виконує роль (дуже погано) диспетчера заводу, керуючись, мабуть, відомою тезою В.Леніна: державою можна керувати як єдиною великою фабрикою;

Рада регіонів при Президентові України

РІШЕННЯ

Про соціально-економічне становище в Україні у зв'язку з рішеннями Уряду з питань ціноутворення в умовах реформування економіки та соціального захисту населення

Заслухавши та обговоривши інформації Першого віце-прем'єр-міністра України В.Пинзеника, голови Правління Національного банку України В.Ющенка, заступника Міністра економіки України В.Кальника «Про соціально-економічне становище в Україні у зв'язку з рішеннями Уряду з питань ціноутворення в умовах реформування економіки та соціального захисту населення» Рада регіонів відмічає, що здійснення економічних перетворень, передусім у сфері лібералізації цін, проходить у надзвичайно складних умовах, зачіпає інтереси практично всіх верств населення і вимагає безумовного і своєчасного вжиття всього комплексу заходів щодо соціального захисту населення. Рада регіонів **вирішила:**

1. Рекомендувати міністерствам, державним комітетам та іншим центральним і місцевим органам державної виконавчої влади забезпечити неухильне та оперативне здійснення передбачених постановами Кабінету Міністрів України заходів щодо лібералізації цін, підвищення заробітної плати, розміру пенсій, стипендій, компенсаційних виплат особам, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та інших виплат і допомог.

Використати всі наявні фінансові можливості для виплати у встановлені строки матеріальної допомоги інвалідам, багатодітним сім'ям, дітям, які залишились без батьків, пенсіонерам, іншим малозабезпеченим громадянам.

Запропонувати Кабінету Міністрів України прискорити розробку проектів Указів Президента України з питань щомісячної індексації доплати непрацездатним, малозабезпеченим категоріям громадян, а також індексації заощаджень населенню.

Вважати неприпустимим порушення передбаченого законодавством порядку ціноутворення, встановлення завищених, економічно необгрунтованих цін, що призводить до дискредитації здійснюваних економічних реформ, зубожіння значної частини населення, створює соціальну напругу в суспільстві.

Для узагальнення і наступного інформування членів Ради регіонів запропонувати міністерствам економіки, фінансів, праці України щотижня подавати управлінню з питань територій Адміністрації Президента України інформацію щодо стану виконання рішень Уряду з питань ціноутворення в умовах реформування економіки та соціального захисту населення.

2. Підтримати здійснення заходів по реформуванню економіки, запропонованих Президентом України, як єдино можливий шлях виходу України з економічної кризи, та спрямованих на стимулювання виробництва, мотивацію праці, фінансову стабілізацію, вирішення найболючіших проблем паливно-енергетичного комплексу, реалізацію інших важливих питань економічного та суспільного життя.

3. Вважати за доцільне надіслати це рішення до Верховної Ради України для врахування позицій Ради регіонів при розгляді питань створення законодавчої бази для реформування економіки України.

Звернутися до Верховної Ради України з проханням прискорити прийняття законодавчих актів з питань приватизації, оподаткування, здійснення земельної реформи, соціального захисту населення.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,
15 листопада 1994 року.

Розпорядження Президента України

Про участь України у Комісії по збереженню морських живих ресурсів Антарктики

У зв'язку з участю України у Комісії по збереженню морських живих ресурсів Антарктики відповідно до Постанови Верховної Ради України від 4 лютого 1994 року «Про участь України у Конвенції про збереження морських живих ресурсів Антарктики 1980 року»:

1. Державному комітету України по рибному господарству і рибній промисловості:

представляти інтереси України у Комісії по збереженню морських живих ресурсів Антарктики;

забезпечувати сплату щорічних внесків до бюджету Комісії та здійснення витрат, пов'язаних з участю представників України в сесіях Комісії та її допоміжних органів.

2. Міністерству закордонних справ України проінформувати уряд Австралії про вступ України в члени Комісії по збереженню морських живих ресурсів Антарктики та виконати всі інші пов'язані з цим формальності.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,
29 жовтня 1994 року.

НАМ ГОТУЄ?

нехтування дії об'єктивних економічних законів грошового обігу, закону вартості тощо;

агресивна ностальгія за принципами: «забрати й розділити», націоналізувати банки, майно, «розділяй і владарюй».

3. Деструктивні й конфронтаційні:

блокування ініціатив Президента;

небажання співпраці над програмою виходу з кризи і економічних перетворень, яка є у національно-демократичних сил;

боротьба з середнім класом власників, що народжується;

вимагаючи справедливої приватизації — не внесли проекту закону про приватизацію, що реалізував би цю вимогу;

вимагаючи соціального захисту населення на словах — не внесли відповідно підготовленого законопроекту, як і законопроектів, що стосуються вдосконалення процентної, кредитної, депозитної, курсової валютної політики;

усе, що пропонує некомуністичний блок, — відкидається, а свого «за душею» нічого не мають. Однак для вимог не обов'язково бути депутатом: це може робити будь-яка людина поза парламентом. У Верховній Раді треба втілювати свої бажання у мову законопроектів, бо продуктом парламенту є не вимоги, плачі, крики, прокльони, звинувачення, а конкретні закони, постанови, програми.

4. Фальшиві й дволикі:

у парламенті — вимоги до миру і злагоди, а на власних з'їздах — заклики до насилля: «Вставай, проклятьем заклейменный..., до основанья мир разрушим..., это есть наш последний и решительный бой!»;

у парламенті — за територіальну цілісність України як незалежної держави, а на з'їздах і мітингах ці ж депутати — «за единую Советскую Родину...», «за возобновление СССР», «проти Біловезької угоди»;

у парламенті — виступають за злагоду в суспільстві, а на з'їздах і мітингах — ніякої співпраці з демократами, протиставлення Сходу і націоналістичного Заходу, українців і росіян, віруючих різних конфесій;

у парламенті — за повагу до України з боку світової громадськості, а на з'їздах і мітингах — нападки на найрозвиненіші країни світу: «акули капіталізму», не хочуть допомоги з боку міжнародних економічних інституцій;

у парламенті і своїх заявах — проти того, щоб Україна стала додатком когось чи чогось, а на ділі, у тому числі у парламенті, — блокують будівництво одеського терміналу;

на словах — за честь і порядність, а в парламенті — фальсифікування голосування (Компартія);

у парламенті — депутатських значків не вдівають, на офіційні зустрічі з іноземцями — обов'язково;

на словах — за законність, а в парламенті — нехтують Законом про мови, жахаються узаконених символів Української держави, не бажають використати силу і положення законів до кримського керівництва за порушення Конституції України;

5. Антинародні:

вони за СРСР, а народ на референдумі 1 грудня 1991 року проголосував за Акт незалежності;

народ підтримав економічну програму Президента, віддавши за нього свої голоси, — вони заперечують основні її положення.

6. Антилюдські:

нетерпимість до опозиції і опонентів;

нетерпимість до людських свобод і прав, у тому числі права на власність, на землю, проти свободи підприємництва (за регулювання й контроль);

постійний політичний терор (у пресі і заявах) проти реформаторів, звинувачення в неіснуючих гріхах і злочинах;

вимоги надати владу на три місяці для того, щоб перестріляти частину населення (комуно-фашистський варіант наведення порядку);

фізіологічна ненависть до розумних людей, інтелектуалів, прагнення створити з них образ ворога, дискредитувати, обрабити, а якщо вдасться — знищити.

7. Антиукраїнські:

Україна не може існувати як незалежна держава, бо залежить від енергоносіїв Росії, а будівництво терміналу, про що я вже згадував, вони ж і блокують (порівняйте список тих, хто голосував проти альтернативного джерела енергоносіїв, і тих, хто голосував за відміну указів про заборону КПРС (КПУ);

Батьківщина —не Україна, а «Советский Союз — советская Родина» (розвалили государство — разделили Родину);

паплюження брудом тих, хто своїм життям довів відданість Україні, хто, зрештою, вибори державу.

У світі немає держави, до парламенту якої прагнуть потрапити, щоб ліквідувати цю державу.

Сподіваюся, що після цього аналізу дій прокомуністичних сил в українському парламенті у більшості населення не залишиться жодних ілюзій щодо цих людей. Вони не зможуть вивести Україну з кризи, не покращать людям життя, бо у них немає патріотизму, конструктивізму, професіоналізму. Патріотизм — це не тільки любов до назви держави чи до її території, це насамперед любов до свого народу, його культури, історії.

Хто такі комуністи і як вони воюють з народом

Дехто вважає, що теорія комунізму схожа на християнську: «людина людині — друг, товариш і брат». Погоджуюся. Справді. Елементи комуністичної теорії збігаються з християнською мораллю, але не всі.

По-перше, один із наріжних каменів комуністичної теорії — войовничий атеїзм, ненависть до національної культури (за Леніним), класових ворогів, опонентів. «Враги народа» у них існують навіть серед своїх комуністів, а не тільки серед опозиції, реформістів, ухильників, ревізіоністів. Отож, більшість населення можна не зараховувати не те що до братів, а й друзів. У суспільстві християн — усі християни, але не всі християни — комуністи.

Серед комуністів не всі «свої», є — «примкнувшие», «троцкисты», «бухаринцы»..., «антипартийные группировки» тощо.

По-друге, у християнстві — «не убий», у комунізмі — ліквідація «як класу», політика «червоного терору». У християнському вченні — додержання закону Божого, у комуністичному — революційна доцільність. У християнстві — «не укради», у комунізмі — загони експропріаторів (до жовтневого перевороту — «екси», опісля «продзагони», «експропріація експропріаторів»).

А тому гадаю, проводити паралель між цими ученнями — не тільки лукавити, а й творити злочин. Бо комуністична практика, насправді, тісно переплетена з фашизмом. Є лише два визначення ознак фашизму: західне визначення, яке я поділяю, і те, що існувало у комуністичній політології. Я наведу дефініцію останнього, щоб комуністам нічим було крити.

Фашизм це:

постійна соціальна демагогія про рівність, світле майбутнє, що весь час віддалялося, розумне споживання, про матеріальну базу комунізму і п'ятирічку якості (соціальний захист населення. — **Прим. авт.**);

авторитарно-диктаторська держава (диктатура пролетаріату);

геноцид (голодомори, розстріл, «ГУЛАГ»);

придушення робітничих і національно-визвольних рухів (розстріли в Новочеркаську робітників, боротьба з націоналізмом, «переселення народів», тюрма народів);

придушення прав і свобод людини (невизнання декларації прав людини, боротьба з дисидентами, «інакомислячими», Гельсінською спілкою, винищення кадетів, меншовиків, есерів, страх багатопартійності);

мілітаризація економіки й суспільного життя (40 відсотків — ВПК, найбільша армія в світі, найбільша частка військових витрат у бюджеті СРСР, КДБ, цивільна оборона на підприємствах, в містах, областях, «всеобщая воинская повинность», особисті транспортні засоби громадян під контролем військоматів, облік та контроль військоматами і військово-обліковими столами руху робочої сили);

боротьба за міфічну єдність нації в ім'я процвітання держави (исторически сложившаяся общность людей — советский народ);

народжується нестабільністю у суспільстві і потребує ідеологічної опори для виправдання свого режиму (громадянська війна і відбудова, колективізація, індустріалізація, націоналізація, експропріація, боротьба з «ворогами народу», відбудова після другої світової війни, боротьба з космополітизмом, гонка озброєнь, Угорщина, Чехословаччина, Польща, Афганістан, Грузія, Литва).

Усі сім ознак фашизму були у радянському суспільстві. Отже, під керівництвом КПРС побудували не комунізм, не розвинений соціалізм, навіть не соціалізм, а комуно-фашизм. Товариш Гітлер (так вони себе також називали) був націонал-соціалістом і ходив під червоним прапором.

Отже:

1. Імення політичної партії походить від назви суспільства, яке вона прагне побудувати. Як повинна називатися КПРС, якщо під її керівництвом побудовано суспільство з усіма ознаками фашизму?

2. За Леніним «...самое большое влияние на мировой революционный процесс мы оказываем силой собственного примера...». Виходячи з цього постулату, щоб вести людей за собою до комунізму й залучити нових людей до своїх лав, внутріпартійні відносини мають моделювати відносини майбутнього суспільства. Отож, відносини між лідерами партії і органами партії, органами партії і рядовими членами партії були далеко не товариськими, а диктаторсько-репресивними і дискримінаційними щодо безпартійних.

А тому усі, хто зрозумів суть цієї партії, з неї вийшли і до нових партій комуністичного спрямування не вступили. Схоже, позбулися чи не найбільшого кошмару XX століття.

Постає запитання, а хто ж залишився? Ті, кому до душі все те, про що писалося вище. Недаремно ж хочуть відновити КПРС.

Як розвиватимуться події далі?

Теоретично можливі такі варіанти:

1-й. Прокомуністичні сили відмовляються від своєї стратегії і тактики блокування і зосереджують увагу на прискоренні ринкових перетворень відповідно до програми Президента України. В такому разі Україна здатна до кінця століття наблизитися за рівнем життя до найрозвинутіших країн світу.

2-й. Прокомуністичний блок йде на подальше загострення ситуації і конфронтацію з Президентом та опозицією. У цьому разі можливі:

громадянська війна, бо народ уже не витримує падіння життєвого рівня. Настає шок від здійснення реформ. Після війни — перехід до ринку;

щоб не допустити громадянської війни, Президент застосовує ельцинський варіант розв'язання проблем з парламентом. Тоді — реформи в напрямі до ринку.

3-й. Якщо прокомуністичний блок і далі чинитиме опір в проведенні реформ і «твердішатиме», Президент може йти на референдум: кого підтримує народ? Парламент чи Президента? І тоді нові дострокові вибори. Після виборів ринкові реформи відбудуться.

4-й. Якщо прокомуністичний блок і далі чинитиме опір реформам, але «пом'якшає», тоді проведення реформ можна регулювати указами Президента. Парламент — відпустити на канікули на рік-півтора, або ж депутати зосередяться на інших ділянках законодавчої роботи.

5-й. Якщо не відбудуться 1-й, 3-й, 4-й варіанти, то вихід із катастрофи, що наближається, можливий лише шляхом встановлення диктатури. Хто опиниться в ролі диктатора?

Якщо ліві, то реформ не буде: спершу «м'ясорубка» для правих, але врешті-решт ліві стануть учорашніми назавжди. Після цього реформи відбудуться.

Якщо в руках правих — реформи пройдуть, обійдеться без «м'ясорубки», але ліві будуть учорашніми назавжди організаційно, як партії профашистського напряму. (Для довідки: ліві на Заході сповідують іншу ідеологію, ніж ліві в колишньому СРСР).

Якщо в руках Президента, реформи відбудуться, але чи в державі Україна?

6-й. Дострокові вибори народних депутатів за рішенням самого парламенту. Кількість прокомуністичних сил в новому парламенті різко зменшиться. Ринкові реформи відбудуться після виборів.

Поживемо—побачимо. Але невідповідність цього складу парламенту суспільним потребам України — очевидна. Водночас незалежно від розвитку подій зрештою ринкові реформи відбудуться. Просто суспільство заплатить різну ціну за деструктивізм лівих у парламенті. Так, може, не варто гаяти час і спробувати використати можливість першого або хоча б четвертого варіанту розвитку подій.

Володимир ПИЛИПЧУК,
академік АЕН України, професор,
народний депутат України (фракція «Державність»).

Постанова Верховної Ради України

Про стан підготовки паливно-енергетичного комплексу до роботи в осінньо-зимовий період 1994—1995 років

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію Кабінету Міністрів України взяти до відома.

2. Визнати недостатньою роботу Кабінету Міністрів України щодо забезпечення народного господарства і населення України електричною і тепловою енергією в осінньо-зимовий період 1994—1995 років.

3. Кабінету Міністрів України:

— разом з Національним банком України вирішити питання про надання банківських цільових адресних кредитів Міністерству енергетики України та Державному комітету України по використанню ядерної енергії виключно для придбання палива та Державному комітету України по вугільній промисловості для введення в дію підготовлених гірничими роботами очисних вибоїв і збільшення за рахунок цього видобутку вугілля;

— розробити та впровадити дійовий механізм щодо реалізації постанов Уряду по виконанню раніше прийнятих програм розвитку галузей паливно-енергетичного комплексу («Вугілля» та ін.) та Закону України «Про енергозбереження», передбачивши виділення необхідних капітальних вкладень в плані економічного і соціального розвитку України на 1995 рік;

— вжити необхідних заходів щодо припинення відпливу кваліфікованих кадрів із галузей паливно-енергетичного комплексу, підсилення мотивації високопродуктивної праці;

— внести суттєві зміни щодо тарифної політики в енергетиці, впровадивши при цьому заходи по соціальному захисту особливо вразливих верств населення.

4. Кабінету Міністрів України в першому півріччі 1995 року внести на розгляд Верховної Ради України проект Національної енергетичної програми України та прискорити розробку інших законодавчих актів для правового забезпечення діяльності галузей паливно-енергетичного комплексу.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ,
10 листопада 1994 року.

Указ Президента України

Про підвищення розмірів середньодушового сукупного доходу та цільової грошової допомоги малозабезпеченим громадянам

З метою соціального захисту малозабезпечених громадян у період лібералізації цін **постановляю:**

1. Кабінету Міністрів України запровадити, починаючи з 1 листопада 1994 року, щомісячний перегляд розмірів середньодушового сукупного доходу та цільової грошової допомоги малозабезпеченим громадянам відповідно до змін індексу споживчих цін.

2. Кабінету Міністрів України, уряду Автономної Республіки Крим, виконавчим комітетам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад народних депутатів забезпечувати виплату допомоги малозабезпеченим громадянам у двотижневий строк після прийняття рішення про перегляд розмірів цільової грошової допомоги.

3. Кабінету Міністрів України привести свої рішення у відповідність з цим Указом.

4. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,
18 листопада 1994 року.

Указ Президента України

Про увільнення З.Кулика з посади першого віце-президента Державної телерадіомовної компанії України

Увільнити КУЛИКА Зіновія Володимировича з посади першого віце-президента Державної телерадіомовної компанії України, генерального директора Українського телебачення.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 18 листопада 1994 року.

Указ Президента України

Про увільнення В.Чумака з посади першого заступника голови Державного комітету України з медичної та мікробіологічної промисловості

Увільнити ЧУМАКА Віктора Тимофійовича з посади першого заступника голови Державного комітету України з медичної та мікробіологічної промисловості у зв'язку зі скороченням посади.

Президент України Л.КУЧМА.
м.Київ, 18 листопада 1994 року.

КИЇВ. ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ

Сотні листів і телеграм щодня надходять за цією адресою з різних куточків нашої країни. Звичайно, далеко не всі вони лягають на стіл Президента. Щоб тільки ознайомитися з ними, потрібна не одна година, — час же у глави Української держави розписаний буквально по хвилинах. Але жодне звернення громадян до вищої посадової особи країни не залишається без своєчасного і кваліфікованого розгляду. Для цього існує спеціальна служба. Про характер пошти Президента, особливості роботи з нею на прохання кореспондента Укрінформу розповідає завідуючий відділом листів і прийому громадян Адміністрації Президента України Володимир СЛІПЧЕНКО.

— Спочатку трохи статистики. Щодня на ім'я Президента надходить в середньому 500 листів. Загалом протягом 10 місяців лише до відділу листів і прийому громадян надійшло понад 85 тисяч заяв, пропозицій і скарг громадян. На особистому прийомі працівниками відділу прийнято близько 8 тисяч відвідувачів.

З обранням Президентом України Л.Д.Кучми потік звернень громадян значно збільшився. Так, якщо протягом другого кварталу цього року надійшло 19454 звернення, то у третьому (після обрання нового Президента) — 26815, або на 7361 більше.

— Що, на Ваш погляд, стоїть за цими останніми цифрами?

— Громадяни активно підтримують політику новообраного Президента, пов'язують з його ім'ям зміни на краще, пошуки виходу держави з економічної кризи. Лише після програмної доповіді Л.Д.Кучми на сесії Верховної Ради України протягом трьох тижнів до нашого відділу надійшло близько 100 листів з думками щодо оцінки виступу Президента. Відгуки надійшли з переважної більшості областей України.

Аналіз їх змісту свідчить про повну підтримку принципової позиції Президента. Люди вболівають за майбутнє нашої країни. Так, В.Я.Кліщ з м.Черкас пише: «Шановний Президенте! Ваша стратегія виведення країни з кризового стану містить у собі такі відбірні зерна, які мають зійти вірогідними ростками нашого спасенного життя. Вперше стало відчутно, що ці зерна взяті не з партійних фондів, а з наших, народних».

Р.В.Радевич з м.Самбора Львівської області схвалює позицію Президента і зазначає, що «вся повнота влади повинна бути спрямована на посилення відповідальності за економічні проблеми». Одеситка Г.Д.Ільяш повідомляє: «Прослухавши виступ Л.Д.Кучми від початку до кінця, зрозуміла, що Президент України хоче добра державі та людям». З Хмельниччини Анатолій Демченко телеграфує: «Підтримуємо Вас як рятівника нашої державності. Бажаємо наполегливості, сміливості та рішучості. Народ буде вдячний Вам».

Мешканець м.Львова О.В.Потульницький інформує: «На жаль, львівські газети помістили лише окремі фрагменти доповіді. Це не дає можливості глибоко ознайомитися з програмою реформ. Дивно, що науковці Львова не аналізують і не дають коментарів у пресі. Розумію колосальну турботу і підтримую Ваші реформаторські зусилля щодо виведення країни з кризи».

Із загальної кількості відгуків на доповідь Президента України на сесії Верховної Ради лише у шести листах висловлене негативне ставлення до його програми. Наприклад, гр.Марченко з Черкаської області запитує: «Невже Ви хочете повернути нас назад у той страшний капіталізм з його дикими законами, з його дикими звичаями і мораллю?»

Найбільше листів протягом десяти місяців надійшло з міста Києва, Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Київської, Луганської, Львівської, Одеської, Харківської областей — 57,2 відсотка від загальної кількості.

Тенденція до помітного зростання надходження звернень громадян (а вона відзначалась від 5 тис. у червні до 10,8 тис. у жовтні 1994 року) викликана перш за все, як зазначалось раніше, обранням Президентом України Л.Д.Кучми, а також триваючим кризовим спадом в економіці, труднощами, які виникли через це у задоволенні потреб людей. З обуренням реагує населення на зростання злочинності, зловживання владою, спекуляції товарами вітчизняного виробництва, недостатні заходи щодо обмеження їх вивезення за межі України. Взагалі президентська пошта надзвичайно різноманітна за тематикою і багата за змістом. Тут і міркування, як поліпшити ситуацію в економіці, і оцінки діяльності державних та громадських інституцій, різні клопотання та прохання і особистого характеру, і колективні, і просто роздуми про наше життя-буття.

— Одним словом, у кого що болить. А яка складається загальна картина від пошти Президенту?

— Якщо вслухатися в цей складний хор голосів, то про настрої людей коротко можна сказати, що життя у переважної більшості населення дуже нелегке і на поліпшення його в найближчому майбутньому мало хто сподівається. Чимало людей, особливо літнього віку, просто в розпачі. І все ж основна домінанта настроїв досить оптимістична: громадяни в масі своїй вірять, що молода Українська держава зможе поліпшити ситуацію в економічній сфері, зміцнити незалежність. Вони, зокрема, високо цінують те, що на нашій землі не допущено конфліктів на зразок тих, що розгорілися в окремих республіках колишнього Радянського Союзу і стільки нещастя принесли народам. Їм імпонує і зростання авторитету України на міжнародній арені.

— Проаналізуйте, будь ласка, характер скарг громадян.

— Найбільше звернень (14,6 відсотка) — це звернення з питання забезпечення законності та охорони правопорядку. Люди скаржаться на погіршення у будівництві житла. Багато нарікань на відсутність належного контролю за розподілом квартир, їх приватизацією, недоліки у ремонті та утриманні житла, його обігріві, водопостачанні. Таких звернень 11,2 відсотка від загальної кількості.

Кожен десятий лист — це звернення з питання соціального захисту людей. Населення, особливо в останні дні, скаржиться на різке підвищення вартості життя, надінфляцію, недоступність для більшості не тільки вкрай необхідних побутових машин і приладів, телевізорів, але й продуктів харчування, одягу.

Кожен четвертий лист — від інвалідів і учасників війни, ветеранів праці та пенсіонерів, батьків багатодітних сімей, одиноких матерів.

— Як вирішується доля звернень громадян до Президента?

— Відповідно до вимог діючого законодавства більшість листів надсилається на розгляд міністерствам, іншим органам державної виконавчої влади, Радам народних депутатів та їх виконавчим комітетам, до компетенції яких входить вирішення того або іншого питання. 246 звернень громадян працівники відділу розглянули під час відряджень на місцях. Як правило, це скарги інвалідів, пенсіонерів і ветеранів праці, багатодітних сімей, осіб, які потерпіли від наслідків аварії на ЧАЕС.

Слід відзначити, що Президент вимагає уважного, чуйного ставлення до всіх без винятку звернень громадян. І працівники відділу докладають усіх сил, аби проблеми, порушувані в листах, мали позитивне розв'язання. Звичайно, за умови, коли для цього є законні підстави.

— Чим же пояснюється такий величезний за проблематикою спектр звернень до Президента? Адже нічого подібного немає у будь-якій західній країні.

— Президент України обраний всенародно. Він глава держави і виконавчої влади. А люди за багато десятиріч панування командно-адміністративної системи засвоїли просту на ті часи істину: посадова особа з великими повноваженнями може все. Проте це не так.

Повноваження Президента визначені Конституцією України, і він має діяти саме так. Ну от, наприклад, є громадяни, які вимагають від Президента скасувати вирок чи рішення суду, поновити на роботі тощо. Але ж ці питання повністю належать до компетенції судових органів, втручатися в їх діяльність Президент не має права.

Є й інша причина: не всі працівники міністерств, інших органів державної виконавчої влади, місцевих органів влади здатні оперативно й ефективно розв'язувати важливі для людей життєві проблеми, проблеми свого міста, села, підприємства. Люди знають про це і тому апелюють до Президента.

Тяганина, поверховий підхід до розгляду звернень громадян, на жаль, не така вже й рідкість. Так, майже 30 відсотків скарг, що перебували на контролі у нашому відділі, розглянуті на місцях з порушенням встановлених строків. Найбільше їх допустили у Донецькій, Львівській, Одеській областях та й м.Києві. Так, скаргу гр. І.Д.Русина Львівська облдержадміністрація розглядала шість місяців. Виконкому Васильківської міської Ради народних депутатів Київської області потрібно було 120 днів для того, щоб повідомити гр. Л.О.Торіній, що вона одержить житло згідно з чергою.

Є й інші приклади байдужості на місцях, що примушує людей звертатися до Президента повторно. Таких листів чимало — майже кожний десятий. Тож і Президентові, буває, дістається.

Хоча трапляються й приємні винятки — люди дякують за підтримку, втручання, допомогу.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Угоду про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами, підписану від імені України 14 червня 1994 року в Люксембурзі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ,
10 листопада 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Конвенцію про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах (надалі — Конвенція), підписану від імені України у м.Мінську 22 січня 1993 року, ратифікувати з такими застереженнями:

1. Україна бере на себе зобов'язання щодо надання правової допомоги в обсязі, передбаченому статтею 6 Конвенції, за винятком визнання і виконання виконавчих написів.

2. Україна бере на себе зобов'язання визнавати і виконувати рішення, винесені на територіях держав — учасниць Конвенції, передбачені пунктом «а» статті 51 Конвенції, за винятком нотаріальних актів щодо грошових зобов'язань.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ,
10 листопада 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Договір між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах, підписаний 13 грудня 1993 року у м.Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ,
10 листопада 1994 року.

Просимо переглянути закон

П'ятий мікрофон

Ми, учасники міжнародної наукової конференції «Тоталітарна держава і політичні репресії в Україні у 20—30-ті роки», що відбулася в Києві, дійшли ось якого висновку: владні структури в Україні, як центральні, так і місцеві, а також громадськість дедалі забувають про жертви тоталітаризму та борців проти нього — колишніх політв'язнів. Щорічно невблаганний час збирає рясний смертний ужинок серед них, тому з багатьох мільйонів в більше відсотка живих.

Чинний Закон України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» недосконалий, тому й погано виконується. Він більше ганьбить, ніж захищає потерпілих від тоталітаризму.

Так, Закон стверджує, що держава не може в цей час виплатити компенсацію і треба чекати кращих часів. Скільки? Адже за 5 років лише у Києві вмерло більш як 200 колишніх репресантів. Це сьома частка від загальної кількості їх. Громадянин України, що був репресований, наприклад, у Казахстані, Узбекистані тощо, де немає відповідного закону, не визнається постраждалим від репресій.

Діти, вдови репресованих, що втратили годувальника, теж не визнаються потерпілими від репресій.

Нечітко визначено компенсацію за конфісковане майно. Адже загальновідомо, що репресивні органи свідомо не робили опису конфіскованого майна, бо воно було їхньою здобиччю. Отож і отримують відшкодування з тисячі постраждалих один-два.

Компенсацію видають не за весь термін ув'язнення, а лише за 6 років і три місяці. Але ж багато хто був ув'язненим 10 років і більше.

В ім'я демократичної, правової, суверенної, а в майбутньому й заможної України ми звертаємося з проханням:

1. Якнайскоріше переглянути й доповнити Закон України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні».

2. Утворити при Адміністрації Президента України комісію з питань поновлення прав реабілітованих, яка б координувала та контролювала діяльність аналогічних органів у регіонах.

3. До прийняття нової редакції Закону надати колишнім політв'язням пільги як учасникам бойових дій, а інших, хто постраждав від репресій — вдів та сиріт репресованих — прирівняти до учасників Великої Вітчизняної війни.

Колишні політв'язні:
М. ЩЕРБАК, член-кореспондент НАН України;
М. РОЖЕНКО, доктор філософських наук;
С. МАЛЄЄВ, кандидат філософських наук, доцент.
Сини розстріляних:
Ю. МЕЛЬНИК, член-кореспондент НАН України;
Ю. КОЧЕРЖИНСЬКИЙ, професор
(та ще 42 підписи жертв політичних репресій).

ЗА НАС ВЗЯЛАСЯ АТЛАНТИЧНА РАДА,

або Якою бути енергетичній політиці

1. Концепція

Для України проблеми енергетики чи не найнагальніші, бо вони посилюють не лише економічну кризу, а й соціальну. Це визначає потребу в політиці, що сприяла б скороченню критичного імпорту енергоносіїв. Без розв'язання цього завдання неможливо побудувати ефективну енергетику в країні, котра є, здебільше, споживачем енергоресурсів. У такому розумінні досвід країн з розвиненою ринковою економікою, особливо багатої на енергоресурси Російської Федерації, не враховувати нерозумно. Саме з цієї причини США та Японія спільно з Російською Федерацією та Україною розпочали реалізацію міжнародного проекту засад енергетичної політики для держав колишнього Радянського Союзу.

Завершено першу фазу цього проекту. За участі Інституту проблем енергозбереження АН України, як головного виконавця від нашої держави, підготовлено унікальну базову Концепцію енергетичної політики Росії та України. Розроблена зусиллями чотирьох консультативних груп експертів-енергетиків США, Японії, Росії та України, Концепція містить рекомендації щодо найширшого кола питань: від ціноутворення —до захисту навколишнього середовища.

Очолює й координує реалізацію проекту всесвітньо відома неурядова організація з 20-річним досвідом роботи в галузі світової енергетики та навколишнього середовища — Атлантична Рада США. А втілюють проект в життя — Комітет сприяння енергетичній політиці Японії та Інститут енергетичних досліджень Російської Академії наук.

Інакше кажучи, задіяно інтелектуальний потенціал більш як двадцяти паливно-енергетичних і торгівельних асоціацій, банків, компаній, суспільних політичних організацій, інститутів, університетів та національних академій США, Японії, Росії та України.

На думку консультативної групи України, проект повчальний і застосовний для нашої території.

2. Стратегія

Хоча Україна й оголосила, що немає повернення до колишніх методів управління в економіці, та ще далеко до ринкових відносин. Певний досвід перехідного періоду інших країн показує, що кожна країна має свої особливості, котрі істотно впливають на перехід до ринку. Україна потребує не лише економічної, а й консультативної допомоги та підтримки.

Сьогодні Росія є одним з найбільших експортерів енергетичних ресурсів на світовий ринок, у той час, коли Україна — навпаки. Нас пов'язує не лише історія. В енергетичній частині ми пов'язані нафтою й газом, вугіллям та ядерним паливом.

Отже й політика енергопостачання має стати державною політикою України.

Проте Україна й досі не має чітко визначеної, схваленої парламентом енергетичної стратегії. Бо відсутня концепція розвитку її економіки. На початку 1994 року схвалено Концепцію розвитку паливно-енергетичного комплексу України, що має стати основою Національної програми розвитку енергетики України. Проект Закону України про енергозбереження схвалили міністерства та відомства, а потім, на початку 1994 року, прийняли в першому читанні. Тому є надія, що підготовлена учасниками проекту Концепція буде корисна парламентаріям під час формування відповідного законодавства. Вона «має сприяти застосуванню економічно життєздатних стандартів з ефективного використання енергії та заохочувати економічно обгрунтовані технології».

3. Тактика

Розглядати перетворення в енергетиці окремо від загальної економічної системи неможливо. Передбачувані рекомендації дають змогу розглядати процес реформування енергетики в контексті енергетичних перетворень.

Українська енергетична галузь має унікальну особливість — управління, контроль та регулювання зосереджені в п'ятьох державних установах — Держкомітеті з вугілля, Держкомітеті з нафти й газу, Міністерстві енергетики та електрифікації, Міністерстві атомної енергетики та Міністерстві економіки.

Тому особлива цінність Концепції, підготовленої в рамках проекту, полягає в тому, що вона є керівництвом до дії для всіх вищеперелічених українських установ, що проводять свою політику в галузі ціноутворення, інвестицій, законодавства, оподаткування, приватизації, конкуренцію включно. Її передбачають посилити, створюючи підприємства, що будуть конкурувати, виявляючи обережність у наданні кредитів слабким організаціям та створюючи умови для всебічного втілення законів,що контролюють антиконкурентну поведінку.

Постійне контролювання цін на електроенергію та інші енергоресурси ставить на межу банкрутства економіку та енергетику України. Однак, не таїна, що ринкові ціни за наших умов не регулюють і практично не підвищують ефективність використання енергії, а самі підвищують ціну кінцевого продукту. Але за відсутності конкуренції вводити ціни дуже складно. Поетапне підвищення цін протягом кількох років за надання відповідної допомоги споживачам є для України вирішальним.

І, нарешті, щодо міжнародного співробітництва та іноземних інвестицій. Документ містить цілу низку рекомендацій, що визначають можливість співробітництва чотирьох країн у цій галузі. Особливо деталізовано ті умови, котрі мають залучити зарубіжних інвесторів, у загальних рисах запропоновано потрібну для цього законодавчу й податкову політику. Певна річ, опрацювання цього питання має бути продовжено до отримання конкретних результатів.

Україна переживає сьогодні свій найважчий економічний і політичний період. Саме зараз Атлантична Рада США виявила бажання очолити міжнародний енергетичний проект, спрямований на надання консультативної допомоги Росії та Україні у створенні власної, національної енергетичної політики. Це дає надію.

В. ТОНКАЛЬ,
член керівного комітету проекту від України, директор Інституту проблем енергозбереження НАНУ, член- кореспондент НАНУ, доктор технічних наук, професор.
Н. СТРЄЛКОВ,
національний репортер-координатор проекту від України, вчений секретар Інституту проблем енергозбереження НАНУ, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник.

Хвильова енергетика зовсім не мрія

Якщо спостерігати за штормовим морем, вражає невичерпна сила морської стихії. І мимоволі постає запитання: чому цю колосальну енергію не використовують на благо природи й людини?

Чи не настав час використовувати енергію морських хвиль Азовського й Чорного морів? За умов дефіциту та дорожнечі енергоносіїв, критичного погляду громадськості на атомну енергетику розвиток хвильової енергетики в Україні актуальний.

Відомо, що хвильову потужність Світового океану оцінюють у 2,7 млрд кВт — близько 30 % енергії, що її споживають у світі.

В США, Англії, Франції, Норвегії, Японії та ряді інших держав працюють пристрої і станції, що використовують енергію хвиль, в тому числі й для вироблення електроенергії. Накопичено й щорічно поповнюється величезний фонд винаходів і патентів з утилізації і перетворення хвильової енергії. Авторами багатьох з них є українські винахідники.

Спостереженнями встановлено, що біля узбережжя Азовського й Чорного морів хвилі сягають одного-двох метрів заввишки. Тривалість хвилювання нестабільна і різна в різних місцях, та в середньому — близько 30 % річного часу.

Проектно-конструкторські розробки та розрахунки показують, що можливо створити пристрої, які за такої хвилі живитимуть насоси потужністю 10—20 кВт і даватимуть напір води до 10—20 м (над рівнем моря) з витратами до 0,1—0,2 кубічного метра в секунду. І це не межа.

Якою уявляється хвильова ГЕС (ХГЕС)? Аналогічною річковій ГЕС за складом і технічним виконанням: будівля з гідротурбінами, електрогенераторами, з необхідним електротехнічним і допоміжним обладнанням, водосховище, підведені водоводи, зливні пристрої. ХГЕС має бути розташована на березі моря. Живлення гідротурбін за рахунок стоку річки замінюють подаванням води від працюючих хвильових насосів як безпосередньо до гідротурбін, так і до водосховища під час хвилювання моря.

За малої хвилі та під час штилю на морі забезпечується необхідний режим роботи ХГЕС за рахунок запасів води у водосховищі, що дає змогу виробляти електроенергію в потрібному режимі.

Одна суттєва перевага ХГЕС очевидна: її водосховище не прив'язується до гирла річки. Його можна створити в складках місцевості, непридатної і не використовуваної для корисної господарської діяльності. Наприклад, для нього підійдуть яри та балки, що прорізують підвищені береги, ущелини та западини в горах, штучні виробки кар'єрів, шахт і т. ін. Заповнені поновлюваною морською водою, водосховища можуть бути використані в рекреаційних цілях як місця відпочинку та лікування, для розведення морських видів риб.

Варіант водосховища з прісною водою також має очевидні достоїнства.

До речі, є плаваючі, розташовані на дні моря, комбіновані та інші типи ХГЕС.

Цей шлях — використання енергії моря — важкий, та його обов'язково треба пройти. Інтелектуальні й промислові можливості потенційно для цього в Україні є.

В. ОНИЩЕНКО,
інженер-винахідник.

Точка зору

Залиште міфи для інших

Канада, а не Росія, здатна пришвидшити розв'язання проблем української енергетики

З часу здобуття незалежності Україна постійно долає труднощі, щоб пристосуватися до нових ринкових реалій пострадянського світу. Найбільші з них — брак власних нафти і газу (точніше незмога видобувати ці ресурси), що прив'язує Україну до примх Москви.

Пропонувалося чимало альтернатив, аби позбутися цієї залежності. Серед них і спорудження нафтоперевалочного терміналу під Одесою, до якого нафта постачалася б із Середнього Сходу трубопроводом через Туреччину, а потім танкерами.

Сама по собі це поважна ідея, тим більше, що Україна має родючі землі, а це відкриває можливість експортувати продукти харчування, яких бракує Середньосхідному блокові країн.

Найкращою ж альтернативою у розв'язанні проблем енергетики є здатність України стати на ноги самій.

Міф про те, що Україна прив'язана до російських нафтопродуктів, так і залишиться міфом. Фактом є те, що Україна володіє багатьма ресурсами, щоб розвинути власну енергетику.

Велика роль у досягненні енергетичної незалежності належить економності. Нині Україна щороку споживає 45 млн тонн нафтопродуктів. Є думка, що завдяки модернізації застарілих фабрик і системи переробки цифра могла б стати вдвічі меншою.

Другим ключовим чинником досягнення незалежності в енергетиці є пошуки нафтових ресурсів, наявних в Україні, але не освоєних через застарілі технології.

Це найважливіший аспект підписання угоди між Укрнафтогазом і корпорацією Ук-Ран Ойл з міста Калгарі. Канадська технологія дасть доступ до неосвоєних джерел нафти, про які досі не здогадувалися.

Україна має нафтові джерела не тільки в традиційних басейнах під грунтом, а також у глибоко залягаючих басейнах Прикарпаття, на дні Чорного моря. Проте застаріла технологія видобутку нафти стає на заваді в освоєнні цих резервів.

Саме канадська технологія (зокрема західноканадська) може відіграти вирішальну роль у видобутку нафти нетрадиційними способами. Канада розвинула найсучаснішу технологію завдяки досвіду видобутку нафти в найнедоступніших і найважчих у світі родовищах в Альберті і Саскачевані, Колд Лейку та Атабасці.

Не менш важливим є те, що багато канадських нафтовиків володіють українською мовою, що не дивно — Альберта є колискою української діаспори в Канаді. Українців вважають найпершими поселенцями Західної Канади. Ніде в світі (за винятком колишнього СРСР та прилеглих до України територій її сусідів) немає такого сконцентрованого поселення українців, як в Альберті.

За останні три місяці Кучма багато зробив, що викликало довіру діаспорної громади, стурбованої проросійськими настроями його президентської кампанії. Нашу громаду в діаспорі ще турбують пропозиції щодо надання російській мові статусу офіційної, задоволення претензій Росії на частку українських підприємств у зв'язку з несплатою боргу, а також те, якою мірою близькі стосунки він має намір розвивати з Росією. Але наша громада підтримує поствиборчу позицію Кучми щодо суверенітету України, його перші спроби реформувати зношену економіку та зупинити корупцію, яка веде країну до ще більшого занепаду.

Якщо Кучма дотримуватиметься цих реформ і не компрометуватиме довгожданий суверенітет, він зможе сподіватися на сильну підтримку і корисну співпрацю з канадсько-українською діаспорою.

Одне лише просимо. Перед тим, як укладати дострокову угоду з Росією, пов'язану з тимчасовими труднощами в українській енергетиці, — спершу гляньте в бік Канади.

Марко ЛЕВИЦЬКИЙ
«Ukrainian News» (Канада)

Довідка: Марко Левицький — редактор і видавець газети «Ukrainian News», найбільшого тиражу англомовної української газети в Канаді, справляє помітний вплив на формування громадської думки.

Матеріал надруковано у жовтневому виданні, яке потрапило до читача 19.10.94. Автор дав згоду на передрук. Це переклад з англійського оригіналу.

Продиктовано в номер

Коли педагоги «пасують» школу

1 грудня вчителі й викладачі мають намір припинити роботу, аби примусити уряд виконати їхні вимоги. Ось лише деякі з них: довести заробітну плату до рівня середньої заробітної плати у промисловості, запровадити доплату за вислугу років, надати пільги й соціальні гарантії на рівні соціальних служб, гарантії на отримання житла, знайти кошти для позабюджетних фондів. Страйк обіцяє бути масовим: з 327 шкіл Києва висловили готовність до протесту 277. Схоже, приєднаються вузи, 2 педучилища і 397 дошкільних закладів. Тим часом, за словами заступника голови міськкому профспілки працівників освіти і науки Л.Науменко, Кабінет міністрів усерйоз страйк не сприймає. Тому ще до страйку, 27 листопада, освітяни вийдуть на вулиці в пікети.

Податки Луганщина не платитиме?

Виконком Луганської облради народних депутатів прийняв рішення «Про призупинення відрахування коштів до державного бюджету». Унікальне рішення мотивують тим, що Кабінет міністрів досі не відшкодував області збитків, завданих посухою, ліквідацією наслідків стихійних лих, дотацій на закупівлю зерна тощо. Через невиплати вугільним підприємствам 1 трильйона 338,7 мільярда карбованців у пенсійний фонд величезна кількість ветеранів може залишитися без засобів до існування.

Виконком облради довів до відома Кабінету міністрів, що коли не відшкодовуватимуть цих збитків, то з 1 грудня він затримуватиме загальнодержавні податки і збори у повному обсязі до місцевих бюджетів, а кошти підуть на те, на що їх не виділив Київ. Законність такого рішення, звичайно, сумнівна.

АЕС набирають обертів

Держкоматом України підбив підсумки роботи АЕС у жовтні. За місяць вони виробили 5413 млн. кіловат-годин електроенергії, або 31,8 відсотка загального енерговироблення в країні. З різних причин недовироблено 681,31 млн. кіловат-годин, що становить 12,6 відсотка місячного вироблення АЕС. У вересні було недовироблено 928,2 млн. кіловат-годин, а в серпні — ще більше — 1364 млн. Отже, ближче до зими АЕС почали працювати ефективніше.

З 18 подій, що сталися на атомних станціях у жовтні, 17 належать до нульового рівня міжнародної шкали, одна (на Запорізькій АЕС) — до першого. Радіаційний вплив АЕС на навколишнє середовище залишався в межах норми.

Партнери зі штату Іллінойс

На Херсонщині розпочинається спорудження соєпереробного заводу. Ряд колективних господарств Чаплинського та Каховського районів («Хрестівське», «Червоний Сиваш», імені Карла Маркса, імені Куйбишева) будують його спільно з фірмою «Фрідом Фарм Інтернешнл».

Як заявив віце-президент фірми Роджер Ден Хард, американська сторона вважає співробітництво з українськими землеробами за дуже перспективне. Херсонські партнери вже забезпечені новітньою технікою, посівним матеріалом, гербіцидами. Послідовно впроваджується сучасна агротехніка вирощування сої. 18 фахівців пройшли підготовку в Іллінойському університеті. Незважаючи на те, що останнім часом посухи не дали змоги отримати запланований урожай сої в господарствах Херсонщини, американська фірма вклала в український проект три мільйони доларів. Вирощений урожай тепер перероблятимуть для отримання висококопоживних комбікормів і продуктів харчування.

НОВОСІЛЛЯ ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ

Оптимістичний репортаж

Дніпропетровську область можна вважати ініціатором надання квартир військовикам. Будинки для їхніх сімей зводили під чільною опікою обласної Ради, яка зуміла знайти позабюджетні кошти й організувати роботу генпідрядника — домобудівного комбінату № 1 та численних субпідрядників. У різних мікрорайонах обласного центру уже надано квартири 115 сім'ям офіцерів і прапорщиків.

Пригадується минулорічна подія, коли на житловому масиві Червоний Камінь сім'ї військовиків справили новосілля в першому спеціально для них спорудженому будинку. А навесні цього року на масиві Перемога став до ладу багатоповерховий цегляний, котрий теж заселили військові.

Щойно на масиві Червоний Камінь введено в експлуатацію ще один будинок. Квартири отримали армійські офіцери та прапорщики, котрі відслужили 25—30 років. Є серед них і такі, які об'їздили гарнізони ледве не всього колишнього Союзу, поневірялися по чужих кутках, а власного пристойного житла так і не мали. То уявляєте радість людей, котрі нарешті дістали змогу звити затишне гніздечко для себе і своїх дітей?

Новосілля — завжди свято. Особливо для військових, на долю котрих і так, крім квартирних поневірянь, випадає достоту нелегких випробувань.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

На знімку: голова облвиконкому Павло Лазаренко вручає ордери новоселам.

Діла ваші дивні, карбованці і гривні

З 18 лютого наступного року в Україні всі крамниці та сервісні служби не матимуть права торгувати за валюту, а торгуватимуть виключно за українські гроші.

Таке рішення продиктовано забороною обігу іноземної валюти на території держави, що розцінюється як важливий крок у напрямі стабілізації національної грошової одиниці.

За словами члена Комісії з питань фінансової і банківської діяльності Вадима Гетьмана, готівкова доларизація грошового обігу вже ставить під сумнів успіх майбутньої грошової реформи. Тому, природно, держава вдається до захисту своїх інтересів, водночас лібералізувавши умови доступу до валютного ринку.

Відомо, що комітет Міжбанківської валютної біржі прийняв рішення про створення філіальної мережі бірж у Дніпропетровську, Донецьку, Харкові, Львові тощо, які працюватимуть у реальному режимі часу, про збільшення кількості суб'єктів валютного ринку (уповноважених банків) з 50 до 57, про розширення прав суб'єктів валютного ринку з обмеженими ліцензіями, зрештою — про новий режим роботи власне УМВБ: відтепер американський долар і російський карбованець будуть продаватися двічі на тиждень, а німецька марка — один раз.

Найнестримніший апетит — біржовий

Тим часом на валютній біржі йде запекла боротьба за зрівняння офіційного курсу з вуличним. На останніх торгах УМВБ курс української валюти становив 92100 карбованців за американський долар, що є офіційним курсом Нацбанку. Курс недержавних банків та вуличних міняйл коливається у межах 146—150 тисяч карбованців за долар США. Національний банк для підтримання курсу витрачає близько 11 мільйонів доларів США на тиждень у вигляді валютних інтервенцій, які бере, судячи з усього, з позички Міжнародного валютного фонду. Цих коштів замало, і тому Національний банк не гребує ані вмовляннями, ані погрозами у бік комерційних банків, які не вгамовують своїх біржових апетитів. Це помітно неозброєним оком. Як тільки на біржі виникає загроза падіння українського карбованця, оголошується перерва, після якої хтось із брокерів знімає заявку на придбання валюти.

Вчитися не обов'язково за океаном

У мушкутинецькому радгоспі «Жовтневий» на Хмельниччині відбулося своєрідне навчання: голова правління державно-кооперативної асоціації «Хмельницьксвинпром» Георгій Ліпницький привіз сюди керівників господарств повчитися хазяйнувати. А вчитися тут є чому. Як це сьогодні не дивно, виробництво свинини в радгоспі рентабельне. В той час коли в багатьох господарствах іде на спад поголів'я, у «Жовтневому» утримують 12 тисяч свиней.

Модно сьогодні вирушати по науку за океан. Тим часом для науки є сьогодні і в Україні чимало підприємств, колгоспів, завдяки яким ще живе наша економіка, які і за нинішніх складних умов не збавляють темпи виробництва. Тільки у Подільському регіоні таких підприємств більше сотні. Одне з них — радгосп «Жовтневий», який очолює Борис Бондар.

Тут середньодобовий приріст живої ваги тварин сягає більше 350 грамів. Для порівняння скажу, що деякі господарства Поділля не можуть досягти цього рівня на відгодівлі великої рогатої худоби, хоч треба було б мати по 800—900 грамів.

За сьогоднішніх умов, коли ціни на комбікорми стали майже такими, як на саме сало, можна тільки здогадуватися, скільки потрібно було працювати головному зоотехнікові радгоспу Вікторові Міхнецькому разом з ученими Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, аби забезпечити рентабельність виробництва. Господарство має солідний прибуток. І це при тому, що свинарство сьогодні майже всюди збиткове.

А якщо ви втрапите у Балин цього ж району — не пошкодуєте теж. Місцевий радгосп-технікум покаже вам на практиці, як завдяки місцевій переробці сільгосппродукції підвищити рентабельність. А на межі Поділля і Волині є не менш цікаве для досвіду колективне сільгосппідприємство «Левківське». Тут теж і цифри високі, і м'яса продають багато, і свіжа копійка водиться, як у Мушкутинцях. Одне слово, вчитись є у кого. Інша річ, що Мінсільгосппроду варто було б проаналізувати не менш важливе: а чи маємо ми кого вчити? Бо ще не перевелися керівники, що воліють сидіти на печі і чекати сала на столі.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницька область.

Ливарники зайвих сліз не ллють

Відбувся Другий з'їзд ливарників України. Його учасниками стали 257 делегатів з 22 областей — практики та науковці, а також представники уряду, народні депутати України, зарубіжні гості.

З'їзд констатував, що українське ливарне виробництво, яке донедавна мало потужний потенціал, перебуває в кризовому стані, обсяги виробництва скоротилися в 4,5 раза, а на спеціалізованих заводах у 8 — 10 разів. Низька оплата праці, незадовільне екологічне становище в ливарних цехах і довкола них призвели до падіння престижу професії та високої плинності кадрів.

Тим часом Асоціація ливарників України провела значну об'єднувальну роботу серед працівників галузі, а торік Асоціація стала повноправним членом МКТАЛ — Міжнародного комітету технічних асоціацій ливарників.

З урахуванням того, що основна робота Асоціації провадиться в регіонах, вирішено створити регіональні асоціації ливарників у Донецькій, Луганській, Запорізькій, Одеській, Сумській та деяких інших областях.

Віктор ОЛІЙНИК.

Корогва — не розкіш...

Готуючись до дня святого архістратига Михаїла, «Просвіта», підтримана Союзом українок і Лігою матерів і сестер воїнів України, замислила вишити корогву святого архістратига Михаїла, освятити її і передати київській міській владі для подальшого встановлення в сесійній залі, у такий спосіб прагнучи замирити сторони, що конфліктують.

Для столиці цей день навіть більше, аніж релігійне свято. Святий архістрат Михаїл особисто покровительствує київським родинам. І якщо умовно вважати Київраду однією великою сім'єю... Та не судилося. Жоден з 70 банків і фондів, куди звернулася «Просвіта», не побажав профінансувати цю справу. До цього дня у столиці було приурочене й свято українського слова, яке також потребує покровительства. Позаяк митці й учені виступали безоплатно, то хоч це відбулося.

Допоможемо багатодітним

Перші відчули тягар нових цін багатодітні сім'ї. Бюджетних коштів не вистачає, щоб допомогти всім нужденним. Потрібні додаткові джерела. Одне з них підказали голови міськвиконкомів Запоріжжя, Мелітополя, Бердянська, керівники трудових колективів «АвтоЗАЗу», «Запоріжтрансформатора», «Запоріжсталі» та інших підприємств, які зголосилися виступити ініціаторами створення обласного фонду соціальної підтримки. Виконавчий комітет обласної Ради схвалив цю пропозицію, а голова Ради В'ячеслав Похвальський наголосив на потребі жорсткої системи контролю за використанням коштів фонду.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Крадуть...смерть

Із донецького спецкомбінату республіканського об'єднання «Родон» однієї з холодних листопадових ночей викрадено кілька мішків з радіоактивно забрудненою білизною: халати, рушники, штани тощо. Облсанепідемстанція через місцеву пресу звернулася до крадіїв з проханням повернути поцуплені торби, адже в них — смерть...

Юрій ДОЦЕНКО.

НАШ СВОЮ ГОДУЄ!

Не помічали? З настанням весни чи осені, коли території військкоматів оживляють юрби призовників і тих, хто їх проводжає, ловиш себе на думці, що не все в нашій державі уже так поламане, як нам здається. Звичайно, можна багато говорити про те, як важко нині призивати наших окремих юнаків, котрих доводиться розшукувати з допомогою правоохоронних органів. Як і про те, як нелегко нині батькам призовників стягуватися на застілля, щоб і собі «по-людськи» провести дітей до армії. Але не можна не помічати найголовнішого: де-де, а в призовних кампаніях наші традиції і законослухняність ще не вмерли. І як за цього не згадаєш наполеонівське: народ, який не хоче годувати свою армію, годуватиме чужу. Наш свою годує!

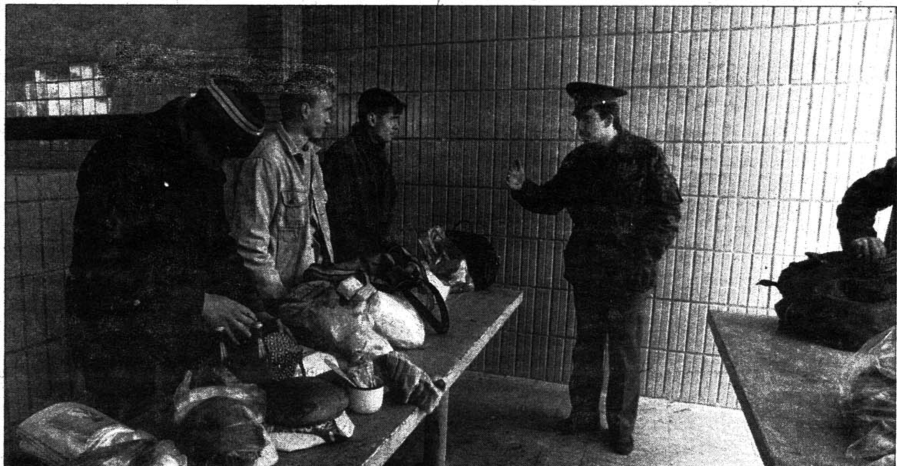
Анатолій БЕНЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Продиктовано в номер

Із справедливими намірами

Держави—учасниці СНД практично створили механізм економічного співробітництва. Таким є головний підсумок першого засідання президії Міждержавного економічного комітету (МЕК), що відбулося минулого тижня у Москві. Урядову делегацію України на засіданні очолював перший віце-прем'єр-міністр Євген Марчук. Президія Міждержавного економічного комітету як консультативно-дорадчий орган економічного співробітництва була створена на жовтневій зустрічі глав держав СНД у Москві. Маючи досить широкі повноваження, президія МЕК, яка збиратиметься кожні три місяці, повинна відпрацювати механізм Економічного союзу СНД. Для цього на її засіданнях погоджуватимуть стратегічні питання співробітництва, взаємодію економічних, митних, трудових та інших законодавств. Виконавчим і координаційним органом МЕК буде колегія, у якій повноважні представники від держав-учасниць працюватимуть на постійній основі у Москві.

— Головним підсумком засідання, — сказав по його закінченні Євген Марчук, — вважаю те, що представники всіх держав СНД усвідомили: економіка має нині займати перше місце в діях політиків. Взаємозов'язаність господарських комплексів вимагає глибшої координації дій на міждержавному рівні. Справа лише у тому, щоб МЕК виконував свої функції у тій мірі, в якій вони делеговані країнами через своїх постійних представників.

Прес-служба Кабінету міністрів України — Укрінформ.

Нафту можна купити, коли є що продавати

18 листопада перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко прийняв офіційну делегацію Ісламської Республіки Іран на чолі із заступником міністра закордонних справ ІРІ паном Махмудом Ваезі. Повноважна делегація перебувала у Києві з метою підготувати офіційний візит до України парламентської делегації ІРІ, яку очолить Голова Меджлісу Ради ІРІ пан Алі Акбар Натег-нурі, що відбудеться на початку грудня.

У ході розмови з першим заступником Голови ВР України було обговорено деталі майбутнього візиту, а також порушувалося питання про необхідність парламентського та економічного співробітництва між обома державами. Іран може постачати нам нафту, газ (з цього питання вже навіть підписано необхідні документи), товари легкої промисловості, продукти харчування. В Україні ж добре розвинена важка промисловість, сільське господарство тощо. Це створює всі передумови для розвитку міцних відносин.

Банкір скаже, як зав'яже

У зв'язку з відкриттям у столиці України представництва банку «Кредільон» нашу країну з діловим візитом відвідав його директор Роберт Ган. 21 листопада він мав зустріч з першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком. У ході дружньої бесіди Роберт Ган був ознайомлений з проблемами, які нині доводиться долати Україні в процесі впровадження реформ в галузі промислового виробництва, так і в агропромисловому комплексі. Ці процеси, підкреслив Олександр Ткаченко, вимагають солідних асигнувань, яких наша молода держава сьогодні не має. Ось чому вона зацікавлена в допомозі зарубіжних фінансових кіл, в тому числі банку «Кредільон». Він висловив впевненість, що французький банк буде одним з перших у кредитуванні української економіки.

Роберт Ган заявив, що його банк готовий до співробітництва з українською стороною, надасть кредити з метою підтримки реформ, які тривають в економіці України. Я, сказав гість, вітаю ці реформи і певен, що вони будуть успішними. Він також зауважив, що під час перебування в Києві мав зустрічі з представниками ряду наших банківських установ, які на нього справили добре враження. Певен, що ми будемо успішно співробітничати з ними, підкреслив гість.

Рада Європи вивчає Україну

19—22 листопада в Україні з офіційним візитом перебував Голова Палати регіонів Конгресу місцевих і регіональних органів влади Ради Європи пан Клод Егі. Згідно з програмою візиту пан Егі зустрівся із заступником міністра закордонних справ Борисом Тарасюком, головою Київської міської Ради народних депутатів Леонідом Косаківським, іншими посадовими особами. Клод Егі також відвідав Чорнобильську АЕС.

Блискучий успіх лідера

Вибори

«Це справжня перемога, яка поклала край ері соціал-демократів та «народників»!» — вигукнув Йорг Хайдер після того, як на чергових парламентських виборах, що відбулися, очолювана ним опозиційна Австрійська партія свободи (АПС) помітно потіснила партії правлячої коаліції.

Ще задовго до парламентських виборів більшість австрійських політичних оглядачів передбачала, що АПС «набирає очки», що в багатьох регіонах Австрії Йорг Хайдер закріплює свої позиції. Проте такого стрибка вперед не прогнозували навіть найбільші центри дослідження громадської думки. Вперше у повоєнний період партії правлячої коаліції — Соціал-демократичну партію Австрії (СПА) і Австрійську народну партію (АНП) — позбавлено абсолютної більшості місць у парламенті. В той же час опозиційна АПС змогла заручитися підтримкою більш як 1 млн. виборців, набравши 22,6 відсотка голосів.

У багатьох регіонах країни партії Йорга Хайдера вдалося не лише впритул наблизитися до СПА, але й зайняти лідируюче становище. В цілому ж, за підрахунками експертів, більш як 250 тисяч прихильників соціал-демократів цього разу вирішили змінити своє ставлення до СПА й перейти у табір «свободників». Успіх на виборах окрилив Йорга Хайдера, який вже в перші хвилини своєї «зоряної години» заявив про те, що правлячій коаліції уже недовго жити, й не виключив, що на виборах 1998 року АПС має зіграти основну роль у формуванні нового урядового кабінету. Він же висуне свою кандидатуру спершу на пост бургомістра Відня, не за горами й заповітне крісло канцлера на Балхаус-платц.

Успіх було гарантовано чітко продуманою передвиборчою тактикою. Він здійснив вояж по всій країні, збираючи в найбільших містах величезну аудиторію. За підрахунками фахівців, у всіх регіонах, де виступав Хайдер, його рейтинг зростав одразу ж на 5—6 відсотків, що й справило вирішальний вплив на підсумки голосування. Як основний козир лідер АПС брав найбільш дражливі питання, які хвилюють сьогодні кожного австрійця: проблеми іммігрантів та біженців, боротьбу з привілеями у державному апараті, складності, що виникають перед австрійцями в зв'язку з майбутнім вступом у ЄС, дискусію в правлячій коаліції щодо нейтралітету і приєднання країни до європейських структур безпеки. Хайдеру не коштувало великих зусиль заручитися підтримкою тих, хто висловлює дедалі більше занепокоєння у зв'язку зі зростанням кількості біженців та іммігрантів на території Австрії, злочинності серед іноземців. З трибуни мітингів він стверджував, що уряд має покласти край потоку біженців, оскільки присутність іноземців уже негативно відбивається на ситуації на ринку зайнятості. Лідер АПС неодноразово заявляв про те, що правляча коаліція безконтрольно використовує гроші платників податків, поширюючи коло своїх привілеїв. Під час публічної телевізійної дискусії з канцлером Францем Враницьким він навів конкретні цифри, які підтверджують невиправдано високі реальні доходи високопоставлених функціонерів австрійської Палати робітників та службовців, що справило «ефект вибуху бомби». Експерти відзначили тенденцію зростання кількості прихильників Хайдера не лише серед молоді, а й у середовищі представників робітників та інтелігенції.

Незважаючи на такий відчутний успіх на виборах, Хайдер вирішив залишитися в опозиції, заявивши, що в нинішній ситуації ввійти до уряду було б ризикованим кроком. Він усвідомлює, що переговори між СПА й АНП про формування кабінету затягнуться, а розбіжності між ними загострюватимуться. Хайдер вирішив обрати іншу тактику. Він запропонував коаліцію з АНП, проте таким чином, що АПС не ввійде до уряду. Уряд повинні сформувати «народники», а АПС надасть їм консультантів. Проте для цього, заявив Хайдер, має піти з поста лідера «народників» Ерхард Буссек. Незважаючи на те, що керівництво АНП відкинуло таку привабливу пропозицію лідера опозиції, політологи сходяться на думці, що, отримавши додаткові депутатські мандати, австрійська опозиція, і насамперед «свободники», значно розширить свій вплив на політику правлячого кабінету й зможе відчутно вплинути на діяльність нового австрійського парламенту.

Олександр КУЗЬМІН.
Відень.

Власкори повідомляють

Учителі вимагають підвищення зарплати

Триває страйк учителів загальноосвітніх шкіл Вірменії. Згідно з відомостями, одержаними із страйкового комітету, в ньому беруть участь педагоги 254 шкіл. Вони поставили лише одну вимогу — підвищення заробітної плати, поліпшення соціальних умов. Середня заробітна плата вчителів становить близько тисячі драмів на місяць (2,5 долара), вони ж вимагають — 20 тисяч драмів (50 доларів), що дасть змогу забезпечити хоча б мінімальний споживчий кошик. Зазначимо, що вчителі вже не вперше намагаються добитися поліпшення своїх соціальних умов. Мітинги протесту проводилися, ультиматуми висувалися і в минулому, і на початку поточного навчального року. Влада, як правило, обмежувалась в цих випадках видаванням гуманітарної допомоги. Цього разу хвиля страйків набула загальнореспубліканського масштабу. Учні тих шкіл, учителі яких продовжують виходити на роботу, бойкотують заняття, тобто навчальний процес повністю паралізований. Позиція властей зрозуміла. Уряд не бажає створювати прецедент. Якщо задовольнити цілком законні вимоги вчителів, то слідом за ними застрайкують представники решти бюджетних організацій, які перебувають аж ніяк не в кращих умовах. Не кажучи вже про пенсіонерів, чия мінімальна пенсія становить трохи більше 1 долара. Однак непохитність учителів змусила владу рахуватися з ними. Міністр освіти змушений був піти у відставку, а парламент Вірменії терміново скликав позачергову сесію, і аж три дні тривали слухання з цього питання. Спершу здавалося, що критичний настрій депутатів, які підтримували акцію педагогів, дасть хоч якийсь результат. Зрештою уряду дано двотижневий строк для розробки термінових заходів, спрямованих на врегулювання навчальної кризи у Вірменії.

Щоправда, поки що незрозуміло, чи погодяться з таким поворотом самі вчителі. Адже з набутого досвіду відомо, що уряд може просто поховати це питання. І як довго школярі тинятимуться осінніми парками й вулицями — невідомо.

Віген САРКІСЯН.

Фотофакт

Легенди старої фортеці

Це жахливе видовище — лише епізод з фільму про часи середньовіччя, зйомки якого відбуваються в одній із старовинних фортець Чехії. Чимало старих замків та фортець у цій державі завдяки дбайливому ставленню і досі зберегли свій первісний вигляд. Ці історичні пам'ятки приваблюють туристів та кінематографістів з усього світу, завдяки чому країна має відчутні валютні надходження.

Фото ЧТК.

Співробітництво

Молодим інтелектуалам допоможе Німеччина

У Бонні відбулося перше засідання українсько-німецької змішаної комісії з питань культурного співробітництва. Підписано двосторонній протокол. Про це повідомила керівник управління інформації зовнішньополітичного відомства нашої держави Н. Зарудна. Керуючись положеннями Угоди про культурне співробітництво України і ФРН, комісія обговорила конкретні шляхи і заходи щодо поглиблення співпраці двох країн у культурно-гуманітарній галузі.

Обговорено також широке коло питань щодо вищої, середньої та професійної освіти, обміну викладачами, студентами і науковцями, обопільної популяризації культури, мови та літератури обох країн. Значну увагу зосереджено на обговоренні програм наукових досліджень, підготовки в Німеччині висококваліфікованих українських спеціалістів з гостродефіцитних фахів та співробітництва в галузі спорту. Німецька сторона підтвердила свою зацікавленість у розширенні постійних тісних контактів з Україною в галузі культури, науки та освіти.

Українську делегацію очолював начальник управління культури МЗС В. Голік. До складу комісії увійшли представники зацікавлених міністерств і відомств обох країн, культурно-освітніх закладів, співробітники Посольства України у ФРН і Посольства ФРН в Україні.

Це — тероризм

Газети пишуть. Бомби вибухають

У видавництві «Азербайджан», де розміщено редакції більшості газет республіки, прогримів вибух. На щастя, хоча ударна хвиля й трусонула дев'ятиповерхову будівлю, жертв нема. Як з'ясувалося, було зроблено чергову спробу за допомогою вибухівки звести рахунки з журналістом. У даному разі — з редактором газети «Едді пон».

Вважають, що можливою причиною замаху могли бути дві редакційні статті, які розвінчують міністра оборони республіки. У матеріалах йшлося про перевищення повноважень міністра, а також використання службового становища з корисливими цілями.

Чи означає це, що журналістам оголошено війну, що постраждалому слід побоюватися наступного замаху на його життя? На це запитання відповіді немає.

Ровшан АЛІЄВ.
Баку.

Лондон

Острови — з аукціону

На лондонський аукціон «Крісті» надійшли в продаж... три острови, розташовані поблизу узбережжя Італії, котрі належали славетному балетному танцівникові Рудольфу Нурієву. «Нуріївські» острови пропонують будь-кому, в кого знайдеться два мільйони фунтів стерлінгів.

Нурієв, який помер минулого року від СНІДу, купив архіпелаг Лі-Галлі, розташований за 8 миль від острова Капрі, 1989 року за 1,33 млн. фунтів у знайомого, артиста та хореографа Леоніда Масіна. Як повідомив представник «Крісті», рішення пустити острови з молотка прийняв Фонд Нурієва, що базується в Цюріху і за заповітом розпоряджається багатою спадщиною артиста.

На найбільшому острові, Галло-Лунго, стоїть маяк, є вертолітний майданчик, чотириповерховий особняк з дев'яти кімнат та з чотирма ваннами. Сам Нурієв збудував там балетну студію. Але найцікавіша споруда — печера Алі-Баби, оздоблена турецькими мозаїчними панно, прикрашена східними килимами ручної роботи та бронзою.

Фонд Нурієва продає також віллу на острові Сент-Бартоломʼю в Карібському басейні вартістю третина мільйона фунтів. Покупцям, у кого розмах більший, пропонують карібський острів Літл-Сент-Джеймс з віллою та вертольотодромом. Усі гроші, що їх отримає фонд, підуть, як заповідав знаменитий артист, на навчання та підтримку талановитої молоді і на розвиток балетного мистецтва.

Наталя КІРСАНОВА.

Не все у світі вимірюється грішми

У Києві перебувала робоча група діячів Інтернаціоналу профспілок громадського обслуговування на чолі з генеральним секретарем Гансом Енгельбертсом.

Одна з найстаріших міжнародних організацій у світі (заснована 1907 року) об'єднує нині профспілки, до яких входять понад 11 мільйонів членів. Досвід її діяльності із соціального захисту трудящих, зайнятих у громадській сфері обслуговування, становить значний інтерес і для нас, особливо тепер, коли ми стаємо на шлях реформування. На семінарах, проведених спільно з керівниками та активістами Федерації профспілок України, на зустрічах приковувала увагу внутрішня енергія та переконаність генерального секретаря Інтернаціоналу Ганса Енгельбертса. Досвід його багаторічної боротьби за права трудівників в умовах капіталізму, віра в те, що людина — коваль свого щастя, додавали особливої атмосфери у спілкуванні під час його перебування в нашому місті.

Кореспондент «Голосу України» зустрівся з паном ЕНГЕЛЬБЕРТСОМ.

— Гансе, хто ви — борець, ідеаліст, реаліст?

— Я просто щасливий, що можу відвідувати ті країни, де люди живуть гірше, ніж вони того заслуговують, і вбачаю свій обов'язок у тому, щоб їм допомагати. Мій батько був безробітний, мати змушена була заробляти на всю сім'ю, тож і я став працювати з 12 років. Почав з найнижчої сходинки — чорноробом на будівництві, на пароплаві мив посуд. Чого тільки не перепробував! Ходив до вечірньої школи. Згодом самостійно вивчав різноманітні науки — освіту здобув важкою працею. Ніколи не любив начальників, завжди воював з ними, тому мене часто виганяли й зі школи, й з роботи.

А в принципі все в житті можна назвати ідеалізмом, якщо не буде внутрішньої сили, прагнення змінити себе і навколишній світ. Людина має повірити в себе, і тоді вона здатна гори перевернути.

— Розумію, що людина щаслива, коли в суспільстві злагода, порядок. Тоді кожен може дивитися в завтрашній день з надією...

— Соціальні права не падають з неба. За них треба боротися. Будь-який роботодавець вважає, що чим більше він стимулюватиме працю, тим значніші прибутки одержуватиме. І він вірить, що це принесе добробут усьому суспільству. Але ми, профспілкові працівники, не віримо в це. Адже капіталісти гадають, що все можна купити за гроші. Але не все у світі вимірюється грішми. Люди мають допомагати одне одному.

— То важка наука — поважати, любити ближнього?

— Тепер ми живемо в суспільстві, де гроші вирішують усе. Але ви, скажімо, дбаєте про своїх дітей, батьків. Це і є вияв любові. Чим більше буде взаєморозуміння, поваги одне до одного, тим сильнішою буде людина. Й тоді ми зрозуміємо, що є інші, вищі інтереси, цінності — вони полягають у соціальних правах людини, в її гідності, а не лише в грошах.

— Невже справді профспілки здатні змінити становище людини в неблагополучному житті?

— Коли ми починали в Європі свою діяльність, то мали на увазі, що шляхом боротьби у забезпеченні прав трудящих буде досягнуто кращого життя в суспільстві взагалі. Тепер усі хочуть цього і в Україні, народ працює в ім'я такої мети. Чому ж, скажімо, якийсь міжнародний кредитний банк приїздить сюди і диктує свої умови?

Ми знаємо, що таке працювати з міжнародними банками. Вони проникають то в одну, то в іншу країну, а тоді постійно повертаються на обжиті місця, щоб нарощувати прибутки. Тому ми вважаємо, що наш досвід довгих років життя у ринковій системі може бути корисний і для вашої країни. Ми не хочемо зіткнутися із ситуацією, коли почнеться безмежна експлуатація ваших трудящих міжнародними компаніями, бо це призведе до того, що ми називаємо соціальним демпінгом.

— Як же запобігти цьому?

— Дуже важливе значення має законодавча діяльність. Однак, погодьтеся, і в минулому були дуже хороші закони на папері, а на ділі вони не захищали трудівників. Політики повинні розуміти, що йдеться не лише про гроші до власної кишені... Те саме стосується й парламентів. Ви можете нині мати новий парламент, але ж усі старі структури влади залишилися на своїх місцях. Демократія — це не тільки на рівні парламенту, вона має охоплювати все суспільство. Жоден начальник не має права приймати рішення тільки тому, що він начальник. Він мусить робити це в інтересах людей, суспільства. А профспілки — контролювати це на рівні трудових колективів. І якщо у вас хтось тепер вважає своїм ідеалом стати багатим якомога скоріше, то це ідеал на один день.

У період післявоєнної відбудови наших країн ми змушені були йти на угоди з роботодавцями, що передбачало певне стримання заробітної плати. Але одночасно працювали над впровадженням виробничої демократії. Тобто прагнули забезпечити завдяки відповідним законам реальну можливість для робітників і службовців прямого висунення своїх представників для переговорів з адміністрацією. Ця система набула особливого поширення в Німеччині. За таких умов профспілки могли дати надію трудівникам на поліпшення ситуації в майбутньому. Це те, до чого ми придивляємося сьогодні у вас: чи є така надія для ваших членів профспілки?

Важливе значення має також питання справжньої демократичності профспілок. Чи можуть, скажімо, рядові члени впливати на рішення своїх керівних органів? Адже сила профспілкового руху — наші активісти, рядові члени. А йдеться про те, що треба вміти не тільки переобирати лідерів, а слід міняти спосіб мислення, причому на всіх рівнях. І якщо рядові члени готові віддавати себе сповна роботі в рядах профспілок, тоді наша громадська сила збільшиться.

— Цього треба вчити. Як поставлено навчання рядових членів у ваших профспілках?

— З роботодавцями у договорах обумовлено, що вони відпускають окремих членів профспілок на навчання. У наших школах вивчають економіку, профспілковий рух, як управляти певними ситуаціями тощо. Багато уваги приділяємо висуненню жінок у лідери профспілкового руху. Навчання триває тиждень, два, три — залежно від рівня підготовки слухачів. І в багатьох країнах Інтернаціонал має свої школи, де вивчають історію робітничого руху, економіку тощо. Молоді люди дістають тут не лише фахову підготовку, а й визначаються в ідеях, дістають кращі надії на майбутнє.

— Гансе, ви часто буваєте в Україні?

— Уперше я відвідав Україну три роки тому й відтоді наші контакти вже налагоджені. Запрошуємо представників українських профспілок на наші зустрічі. Торік проходив Всесвітній конгрес, участь у якому брали також представники України.

— Чи знайшли ви взаєморозуміння з керівниками Федерації профспілок цього разу?

— Так, наше співробітництво відбувається в дусі взаєморозуміння й бажання з вашого боку запозичити досвід, нагромаджений протягом багатьох років Інтернаціоналом громадського обслуговування. Гадаю, інакше й бути не повинно, адже ми хочемо забезпечити державним працівникам, тобто бюджетним службовцям, такі самі права й рівень заробітної плати, як у всіх інших. На жаль, службовці й працівники державного сектора завжди перебувають на останньому місці в цьому плані, й тому ми ведемо постійну роботу, щоб допомогти всім, хто цього потребує. Це велике завдання, й тому нам приємно, що саме в цьому пункті ми знайшли підтримку тут, у вас.

— Дякую за розмову!

Записала Людмила БАРАНЕВИЧ.

Культура

Синдром «Гагаріна»,

або Київський міжнародний кінофестиваль «Молодість», як НЛО

Останньої декади минулого місяця у столиці України проходив 24-й кінофестиваль «Молодість». Його історія довга й цікава.

Ця декада мала нагадати Києву, що він не тільки історією своєю, а й сучасністю причетний до творення світового кінематографа. Києву — в усіх його вимірах: місту однієї з найбільших кіностудій у Європі, столиці кінематографічної держави, що вона, було, вирішила перепочити...

Спочатку фестиваль був республіканський, згодом став відкритим українським, і вже другий рік поспіль має статус Київського міжнародного. Невеличка команда, що зі згоди й за підтримки Спілки кінематографістів України утворила постійно діючу дирекцію МКФ «Молодість», розпочала формувати фестивальну програму й збирати кошти, щоб запросити до Києва учасників і поважних гостей зі всього світу.

І ось що з того вийшло...

У конкурсі за чотирма категоріями (студентські, анімаційні, короткометражні та повнометражні дебютні стрічки) взяли участь фільми з 28 країн. Таким широким представництвом, здається, не міг досі похвалитися жоден мистецький форум, що його проводили в Україні. Було акредитовано 150 журналістів з 87 друкованих видань, радіо та телебачення, зокрема 33 закордонних з 22 видань і телерадіокомпаній. Загалом до Києва приїхало 120 учасників і гостей кінофоруму з-поза меж України. У фестивальних програмах демонструвалося близько 200 фільмів. Цей молодіжний форум проходив у Будинку кінематографістів, у кінотеатрах «Україна», «Зоряний», «Кінопанорама» та в Центрі сучасних мистецтв «Брама».

Кількості та мистецькій якості ретроспектив, що демонструвались на «Молодості», може позаздрити будь- який світовий кінофорум. Судіть самі. П'ять досі не бачених у Києві картин Інгмара Бергмана (Швеція), дев'ять — Дерека Джармена (Великобританія), сім — аніматора Єжи Кучі (Польща), класиків новочасного кінематографу. Ретроспективи кіношкіл Італії, Бельгії та Великобританії. Останні фільми Акі Каурісмякі (Фінляндія) та Жак-Люка Годара (Франція). Стрічки, зняті одним з найвидатніших кінооператорів сучасності — французом українського походження Сашою В'єрні. Фільми Алена Рене (Франція) та Пітера Грінвея (Великобританія). Ретроспектива кращих кінострічок з МКФ у місті Обергаузені (Німеччина).

Традиційно на «Молодості» демонструвалося все краще, зафільмоване в Україні протягом останніх двох років. «Українська панорама» з 22 фільмів мала особливий успіх. І не лише в іноземців, серед яких було чимало відбірників, які працюють на європейські фестивалі, а й серед української публіки, яка тамувала спрагу за вітчизняним кіно. Вечорами глядацькі зали переповнювалися — такого в Києві не було давно!

Від України змагалося 14 фільмів. Та саме в повнометражній програмі на нас чекали нагороди. Міжнародне журі на чолі з директором МКФ у м.Обергаузені Ангелою Гаард найліпшою визнало картину режисера Сергія Маслобойщикова «Співачка Жозефіна й мишачий народ», знятою за мотивами творів Франца Кафки. Ірина Цимбал, котра виконала головну роль у фільмі Наталі Андрійченко «Шамара», поділила приз імені Іва Монтана — кращій молодій актрисі — з Джадою Балестріані, яка зіграла в італійській стрічці «Quam Mirabilis». Навколо українських повнометражних фільмів на фестивалі точилися запеклі суперечки. Впевнений, триватимуть вони й на сторінках преси. І хоч які полярні були оцінки критиків, усі ці пристрасті свідчать, принаймні, про одне: «Молодість» змогла згуртувати людей навколо вартісного кіно, дала поживу для роздумів над сьогоденням і завтрашнім днем українського кінематографа.

Ось, наприклад, чому, виявляється, в короткометражній конкурсній програмі був тільки один український фільм — «Шоста година останнього тижня» Костянтина Шафоренка — більше таких дебютів 1994 року просто не зроблено. Причина — нестача державних коштів для експериментального творчого об'єднання «Дебют» кіностудії імені Олександра Довженка. Судячи з усього, з тих самих причин наступного року буде важко знайти в Україні й повнометражну картину, за якою б стояло нове режисерське ім'я. А вітчизняні студентські фільми катастрофічно програють за своєю технічною якістю стрічкам з інших кіношкіл світу. І вже тому їм важко стати конкурентоспроможними, а майбутнім режисерам — фахово досконалими. А проблему вартісної кіноосвіти — зокрема, відродження самостійного національного кіновузу, — у коридорах влади знову «заморожено».

На перший погляд, це такі питання, що безпосередньо фестивалю не стосуються. Він бо вже міжнародний, і відбуватиметься, мовляв, навіть коли в Україні жодного фільму знято не буде... Та не для того «Молодість» свого часу замислювалась. І, зрештою, всі подібні форуми проводяться у світі — найперше! — для підтримки національного мистецтва.

І тим, хто доклав зусиль до проведення 24-го МКФ «Молодість», дуже дивно було почути від поважних владних осіб, що фестиваль, наприклад, нічого путнього не дає місту, чи, як варіант, Спілці кінематографістів. Або, що «фестиваль комерціалізувався», й на ньому почуваєшся, «як у гостині». «Комерціалізація» — поняття, в нашому випадку, вельми загадкове. А стосовно «гостини», то в цьому є певна частка істини — усі державні фундації гуртом не змогли нашкребти на проведення «Молодості» й десятої частини її кошторису. Допомогли іноземні посольства, культурні центри, українські та закордонні приватні й державні фірми. Мало того, Швейцарський культурний центр «Про Гельвеція» — відділ культурних обмінів «Схід — Захід» знайшов за можливе стати одним із фундаторів фестивалю

Чи краще було б відмовитися од їхньої допомоги, й МКФ «Молодість» не проводити?!.. Як «з величезним успіхом» уже кілька років поспіль не проводиться Український національний кінофестиваль, за що ніхто ні перед ким не тримає відповіді...

Серед переможців «Молодості» в анімаційному конкурсі стала дотепна російська трихвилинна картина «Гагарін» режисера Олексія Харітіді. Гусениця, спостерігаючи за грою в бадмінтон, завчасно вирішила стати літуном — заповзла до осердя воланчика. Після карколомних польотів її знудило. Коли ж гусениця перетворилась на метелика і зрозуміла невідворотне своє майбутнє, її знову знудило перед перспективою польоту...

Грішним ділом складається враження, що офіційний Київ — той, що відповідає за кінематографічну політику держави, — досі перебуває в інфантильному віці. Перепрошую за аналогії, але його вкотре знудило. Коли б це не стало звичкою...

Володимир ВОЙТЕНКО.

На знімку: Ірина Цимбал у фільмі «Шамара».

ЯК МИ ЖИВЕМО?
факти ♦ події ♦ коментарі

Черга зранку в ощадбанку,

або Чому кількахвилинна процедура оформлення приватизаційного сертифікату стала в Сумах справжньою проблемою

Надворі ще й не сіріє, а біля дверей сумського відділення ощадбанку № 48 займають чергу перші клієнти. Стиха перемовляючись, люди, — а серед них чимало похилого віку, — терпляче чекають, доки в гурті набирається чоловік зо двісті. Хто підходить пізніше, тим радять не лаштуватися до натовпу — все одно жетонів усім не вистачить. Без жетона у цій черзі ти ніхто, бо лише його власник має право скористатися послугами банку. Тобто оформити майновий приватизаційний сертифікат.

Оскільки кожен мешканець 300-тисячного міста рано чи пізно мусить розпорядитися своїм ваучером, то тієї досвітньої черги йому не минути. Доведеться вистояти... Ще однією чергою наш звиклий до будь-яких негараздів народ не задивиш. Сучасний феномен масової психології: нас принижують, з нас, можна сказати, збиткуються, а ми сприймаємо це як належне. Ладні врешті-решт миритися з чим завгодно, довірливо «ковтаючи» офіційні роз'яснення про «об'єктивний характер труднощів сучасного моменту». От і в даному разі спробував дехто від імені громади скаржитися міськвиконкому за незручності під час реалізації законних прав на приватизацію. Йому у відповідь: «На жаль, нічим зарадити не можемо».

Чому ж так сталося, що кількахвилинна процедура оформлення сертифікату у Сумах переросла в неабияку проблему? Ще в 1991 році, як і вимагав закон, було створено приватизаційний відділ ощадбанку, підготовлено до роботи у ньому аж 30 фахівців. Але ані тоді, ані наступного року розгорнути великомасштабну діяльність з приватизації не вдалося. Надто довго відповідна комісія міськвиконкому складала список громадян. А коли нарешті люди масово включилися у процес акціонування державних підприємств, з'ясувалося: єдине на увесь обласний центр відділення ощадбанку, уповноважене відкривати приватизаційні рахунки, неспроможне «переварити» такий обсяг робіт. Однак критикувати тутешніх службовців за невміння організувати справу — значить підставляти «стрілочників» за гріхи, у яких вони не винні.

— І раді б ми полегшити становище клієнтів, але це фізично неможливо за умов, за яких доводиться працювати колективу, — каже керуючий відділенням Ф. Федорець. — Сьогодні приватизаційні папери опрацьовують лише 6—8 касирів, але навіть не кожному з них є місце за столом. Дехто, як бачите, змушений оформляти документи стоячи. Ситуація з приміщенням, де немає елементарних зручностей для персоналу і відвідувачів, добре відома міській Раді. Двічі виходило розпорядження від колишньої обласної державної адміністрації про виділення нам додаткових площ, але ніхто й не збирався їх виконувати. Щоправда, нові батьки міста обіцяють ближчим часом щось придумати. Чекаємо...

Заковика не лише в тому, що пропускна спроможність відділення № 48 вкрай обмежена. Зрештою, у Сумах є 28 його філій. І якби у кожній з них підключилися до приватизаційної роботи, проблема черги перестала б існувати. Керівництво ощадбанку готове хоч завтра піти на такий крок, хоча це й додатковий клопіт, і чималі збитки (філії не мають статусу юридичного органу, тож для остаточного оформлення майнових сертифікатів документи все одно потрібно було б звозити з усього міста до центрального відділення), однак і тут існують непереборні перешкоди. По-перше, згідно з інструкцією Національного банку України, переведення коштів з приватизаційних рахунків громадян має здійснюватись у термін до трьох днів. Навіть побіжний хронометраж показує, що вкластися у цей строк нереально. А отже, й ініціатива втрачає сенс, коли за нею не забариться із суворими санкціями податкова інспекція. По-друге, аби розосередити ваучери по філіях за місцем проживання, потрібно, щоб у міськвиконкомі розподілили один список за географічним принципом, а це велика і копітка робота, на яку у міських властей, схоже, ані бажання, ані грошей немає.

Куди не кинь, скрізь клин. І крайнього не знайдеш. Якщо вже за великим рахунком, то і людям, і приватизаційним структурам — це сьогодні визнають фахівці — було б значно зручніше, якби замість приватизаційних рахунків усім громадянам видали на руки ваучери, як зробили це в Росії. Наш «особливий» шлях явно не вдався. Принаймні у Сумах, де за нинішніх темпів останній сертифікат буде оформлено у кращому разі не раніше 2000 року.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Барани сіль відкрили,

а люди залишаються без солі, часом навіть без хліба

Колись, у сиву давнину, в цьому та навколишніх селах почали загадково зникати барани. Люди вистежили втікачів. Виявилося, що тварини відкрили біля підніжжя однієї з гір соляні поклади і навідувалися сюди, аби поласувати «смачними» брилами — лизали їх. А поруч дзюркотіли насичені сіллю джерела. Вони стали у пригоді бідним селянам, котрі не мали грошей навіть на те, аби придбати у крамниці дрібку солі. А без неї — яка їжа? Верховинці почали готувати страви на соленій воді. Та тут схаменулися власники крамниць — сіль залежувалась на полицях. І одного погожого дня забетонували родовище. На згадку про нього найближчому селу залишилась тільки назва — Сіль.

У ці дні горяни дедалі частіше згадують про замуровані поклади. Насамперед тому, що в сільських магазинах сіль буває від випадку до випадку. Та й ту миттю розкуповують. Днями відвідав п'ять сіл найвіддаленішого краю — Великоберезнянщини. І в жодному з них у крамницях не побачив солі. Не було й інших товарів першої потреби: цукру, борошна, сірників, круп тощо. Полиці жахали порожнечею, в наявному асортименті хіба що цукерки та мінеральна вода.

— Більше трьох місяців не завозили нам ніяких жирів, давно не бачимо, скажімо, майонезу, макаронів, не кажучи вже про якісь делікатеси, — ділиться наболілим продавець магазину в селі Сіль Ганна Кальченко. — Ще добре, що більш-менш без перебоїв одержуємо хліб. Правда, інколи в горян, особливо похилого віку, навіть на нього не вистачає грошей. Просять у борг. Ну як не дати, хоч це і порушення? Просто серце розривається з жалю до цих людей...

Сподіваємося, що доброта і людяність продавщиці не обернеться для неї оргвисновками з боку керівництва.

А в горян справді бракує готівки. Місцеве господарство «Карпати» ось уже півроку не видає зарплати більшості своїх трудівників. Чимало селян, що працюють на промислових підприємствах райцентру, — у вимушених відпустках. Якби не власні клаптики землі та сякатака живність при садибі — голодували б. Однак для худоби теж потрібні корми. Дещо натуроплатою видає колгосп. Проте цього явно замало. І подаються верховинці цілими сім'ями на заробітки в сусідні області, в далеку Росію. Декому поталанило знайти роботу в низинних районах краю. Як-от Анастасії Бельо — матері восьми дітей.

— Якби не давні наші зв'язки з господарством «Еліта», що біля Ужгорода, — каже жінка, — не знаю, як і прогодувала б сім'ю.

Нинішнього року разом зі старшими доньками трудились також у Ратівницях: прополювали грядки, ламали кукурудзу. Важка праця. Але заробили пшениці на борошно й на комбікорми худобі, кукурудзи. Бо тримають дві корівчини, п'ять свиней, іншу живність. Це й рятує багатодітну родину.

Продукти в магазин села Домашин, де живе сім'я Анастасії Іванівни, теж завозять з перебоями, в обмеженому асортименті. Хліб і той через день. У віддаленіших селах ситуація ще гірша.

— Добре, що ми при трасі, — говорить продавець єдиної крамниці в селі Малий Березний Віра Ріган. — То й товар нам деякий перепадає. Два тижні тому було борошно, цукру трохи завезли по 21 тисячі за кілограм. Але немає дешевого маргарину, інших жирів, макаронів, томатів, оцту, сірників, майонезу, хоч останній і виробляється у сусідньому Перечині.

В день моїх відвідин Малого Березного в магазині було майже порожньо — дорогі цукерки та мінеральна вода. Солі не побачив теж. Правда, хліб завозять щодня. Але коли заманеться. Можуть уранці, можуть пізно ввечері, хоч існує відповідний графік. Це збиває людей з пантелику, вони по кілька разів на день навідуються до крамниці — чи не завезли бува хліб?

— Раніше хоч якийсь порядок був, — обурюється працівник пилорами Андрій Крайняковець. — А тепер? Повна анархія...

Махає безнадійно рукою і, осідлавши велосипеда, рушає знову на роботу. А кореспондента тісним кільцем оточують пенсіонери.

— Народ на Верховині терплячий, — кидає у вічі давно не голений чолов'яга. — Але всьому є межа. Спробуй-но прожить за 200 тисяч. Пора б нашим політикам замислитись над цим. А то й до біди недалеко.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська обл.

До тітки в Румунію

вирішив навідатися автор цих рядків. А заодно й пересвідчитися на власному досвіді, з якими перешкодами зустрічаються під час виїзду в сусідню країну наші співвітчизники

Власне, перетинати кордон я не збирався, оскільки не мав у тому нагальної потреби. Та й тітки в Румунії у мене ніколи не було. На думку пройти усі кола цієї процедури наштовхнув мене лист, надісланий на адресу корпункту мешканцем Вінницької області Дмитра Мотрина. Чоловік (а в нього нещодавно відшукалася родичка в Сучавському повіті Румунії) попросив розповісти про існуючий порядок виїзду через україно-румунський кордон саме на території Чернівецької області, бо звідти йому було б найбільш зручніше здійснити поїздку.

Для з'ясування усіх деталей (а це ще донедавна була затяжна й бюрократична справа) я вирушив у відділ реєстраційно-міграційної роботи Чернівецького управління внутрішніх справ. Таку назву має сьогодні колишній ВІВР — відділ віз і реєстрацій. Перше, що здивувало мене в цьому раніше завжди гамірному офісі, — незвична тиша й відсутність черг. Начальник відділу Віктор Онищук пояснив:

— Черги зникли відтоді, відколи держава почала всерйоз займатися питаннями міграційної роботи, стала на шлях демократизації й спрощення цих процедур.

Ось, приміром, ви зацікавилися порядком виїзду до Румунії. Для цього немає потреби навідуватися безпосередньо до нас, як це було в минулому. Берете закордонний паспорт, купуєте квиток на автобус чи поїзд і можете безперешкодно перетинати кордон. Звісно, якщо у вас є виклик від родичів — румунська сторона побажає вам лише щасливої дороги. Коли ж такого немає — мусите показати перевірялникам, що у вас в гаманці є 280 доларів, тобто гроші, на які ви зможете тиждень прожити в Румунії.

Для буковинців, зокрема для мешканців прикордонної зони, запроваджено спрощений перехід. Для цього не обов'язково мати навіть закордонний паспорт. Кожного охочого пропустять на румунський бік за наявності паспорта громадянина України, але за однієї умови: треба мати талони на спрощений перехід кордону, який можна безперешкодно одержати в органах внутрішніх справ за місцем проживання. Такий порядок, до речі, запроваджено в шести районах області — Новоселицькому, Глибоцькому, Герцаївському, Сторожинецькому, Вижницькому й Путильському. На заставах відкрито додаткові пункти спрощеного переходу, і тому людям тепер не потрібно долати значні відстані, щоб скористатися з послуг контрольно-пропускних пунктів.

У зв'язку з тим, що Чернівецька область налагодила тісні ділові стосунки з прикордонними повітами Румунії, пожвавився обмін культурницькими, бізнесовими, спортивними делегаціями. Кордон часто перетинають вірні, які йдуть уклонитися святим місцям. І ніхто нікому не чинить перепон.

Отже, добродію Мотрин, можете спокійно вирушати в гості до своєї родички у Румунію. Туди, до речі, щоденно йдуть автобуси з Чернівців та райцентру Сторожинець, а відтак і з містечка Кіцмань.

А якщо у ваших земляків постане потреба перетнути україно-румунський кордон на легковику чи на вантажівці, то з цим також не буде особливих труднощів: на території області, а саме в селі Дяківці Герцаївського району, відкрито додатковий контрольно-пропускний пункт з митними постами.

Щоправда, просимо врахувати таку обставину: тепер по обидва боки кордону запроваджено тимчасове обмеження для мандрівників — у зв'язку зі складною епідеміологічною ситуацією. Але якщо ви їдете по телеграмі до тяжко хворих родичів, чи ще з якихось поважних причин, то прикордонники вас неодмінно пропустять.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Медицина

ЗДОРОВІ ЧУБЛЯТЬСЯ, А У ХВОРИХ ЧУБИ ТРІЩАТЬ

Три роки триває поєдинок акціонерного товариства «Укрпрофоздоровниця» та курорту Трускавець. Периферія не бажає підкорятися центру, бо вважає акціонерне товариство за незаконне монопольне утворення. Програючи судові процеси, вона все ж міцно тримає оборону. А правління «Укрпрофоздоровниці», що була створена Федерацією профспілок спільно з фондом соціального страхування, стоїть на своєму: акціонерне товариство покликане зберегти курортну систему від розтягування на місцях, а отже, діє в інтересах здоров'я народу.

Куди впаде Адамове яблуко?

Добре було б, якби зі старими міністрами чи іншими посадниками зникали й старі проблеми. Але так не буває. Та коли на обріях суспільного життя з'явились нові імена, а разом з ними зародилися й нові надії, головний лікар базового трускавецького санаторію «Каштан» Адам Гела з потроєною енергією розпочав інтелектуальну атаку нових звершників, і навіть добився певного успіху. Щоправда, лист-відповідь за підписом колишнього міністра охорони здоров'я, а нині голови постійної Комісії Верховної Ради Юрія Спіженка лише умовно можна назвати успіхом, але раніше й цього не було. Дарма, що доктор Гела, на відміну від більшості авторів послань до Києва, нічого особливого не випрошує у держави, навпаки — сам пропонує інтелектуальний внесок у її розбудову. Про ідеї доктора Гели щодо реформування Трускавецького курорту і курортної справи взагалі вже йшлося на сторінках «Голосу України» у номері від 23 червня ц. р. Тоді «глас вопіющого в пустелі» ніхто не почув, хіба що колеги-фахівці.

Доктор Гела не заспокоївся, рук не опустив і згодом нові проекти щодо вдосконалення системи оздоровлення населення України та реформи курортів були надіслані до Президента України Леоніда Кучми, до Голови Верховної Ради Олександра Мороза, до прем'єр-міністра України Віталія Масола і до Антимонопольного комітету України.

У листі до О. Мороза, зокрема, зазначено:

«У зв'язку з унікальністю і всезростаючою роллю курорту Трускавець Українська держава повинна приділити йому особливу увагу, перш за все у питаннях власності на основні засоби, допомогти йому у формі безвідплатного фінансування, пільгового або безкоштовного виділення земель, пільгового оподаткування. Власником землі і її цілющих факторів (мінеральних вод, озокериту) є держава, а санаторії, які є державним майном, намагається узурпувати акціонерне товариство «Укрпрофоздоровниця», котре знаходиться в Києві. Таким чином є намагання позбавити права власності на санаторії місцеву владу, трудові колективи, регіональні профспілкові організації і всіх членів профспілки. Курорту і санаторіям потрібна управлінська самостійність у виробленні стратегії у всіх напрямках господарської і професійної діяльності. Для цього необхідне підпорядкування відомчих інтересів загальнодержавним, а не диктату «Укрпрофоздоровниці», ні Прага, ні Париж не керують відповідно курортами «Карлові Вари», «Віші», «Роят». Програма вдосконалення управління і діяльності курорту розробляється відповідно до Концепції соціально-економічного розвитку регіону згідно з постановою Кабінету міністрів. Цією програмою передбачається формування інноваційного центру у формі курорта-полісу «Великий Трускавець»...

Уже тепер у Трускавці під орудою доктора Гели із залученням ряду науково-дослідних установ України, фахівців різного профілю провадиться активна наукова й організаційна робота у створенні такого курортополісу, а «Укрпрофоздоровниця» орієнтується на власну програму. У концепції її розвитку та діяльності вказано:

«На сьогоднішній день усі санаторно-курортні заклади підприємства й організації, які раніше входили до складу Укркурортради, знаходяться у власності АТ «Укрпрофоздоровниця» як самостійної юридичної особи».

Однак у цьому ж документі зазначено, що основні фонди санаторно-курортних установ «були створені фактично за рахунок праці всього народу України». Щось тут негаразд із логікою, вважають у Трускавці. Та не тільки з логікою. Статут і Засновницький договір акціонерного товариства не приведені у відповідність з чинним законодавством України, в них відсутні чіткі посилання на закони й підзаконні акти України, які дають юридичні підстави для створення такого АТ. У зверненнях, надісланих до Києва, йдеться також про те, що це АТ є монопольним утворенням з усіма вислідами, які звідси випливають.

Трускавець сподівається, що нові люди, які прийшли до парламенту й до уряду, помітять очевидний «перл» у проекті «Закону України про курорти», а саме: **державні** програми і прогнози розвитку галузі пропонується формувати **недержавній** організації «Укрпрофоздоровниця» (підкреслення наше. — **Авт.**), а не зацікавленим міністерствам — Мінохорони здоров'я, Мінприроди і Мінчорнобиля, Українському науковому центру радіаційної медицини Мінздоров'я, які володіють всією інформацією про стан та стуктуру захворюваності населення України, мають відповідні науково-дослідні заклади і державне фінансування.

Доктор Гела пропонує докладні концепції розвитку курортів України і такий добровільний помічник став би в пригоді комісії Верховної Ради та й усьому парламенту, у якого поза іншими проблемами колись «дійдуть руки» до проблем охорони здоров'я.

9-е місце Трускавця. Після... першого

Раз у раз я ловила себе на думці: чим більше пояснень від обох сторін, тим глибше ховається ниточка. За умов нинішнього правового розгардіяшу її легко і загубити, і заховати. Перший заступник голови правління «Укрпрофоздоровниці» Едуард Колесник сказав мені, що правління хотіло б показати істинну суть справи у якомусь солідному виданні, і таким виданням, на його думку, є саме «Голос України». Що ж, наші інтереси співпали, і я увімкнула диктофон.

— З розвалом Союзу розпочалося розтягування профспілкової власності по областях. Її почала прибирати місцева влада. Найактивніше взялися за це у Трускавці. Там було створено медично-територіальне об'єднання системи охорони здоров'я. У його статуті було зазначено, що прибуткові курорти підтримуватимуть бідну охорону здоров'я. Постало питання про оренду курортів з правом наступного викупу.

Яка оренда?! Це ж лікувальні установи! Дивлячись на процеси в Одесі й Криму, у Трускавці ми створили АТ і його власність захищена від посягань усіх і вся. До речі, в Криму вже вбили шістьох головних лікарів. За що? Тому продали, тому здали в оренду, а той захотів більше загарбати. У нас цього нема, система збереглася. Ніхто нічого не загарбав, не продав. І централізований фонд ми створили. Хоча Трускавець нам третій рік нічого не перераховує. Ми все робимо для них. Головне те, що ми зберегли єдину медичну ідеологію, як лікувати, яку методику сповідувати. Не спромоглися місцева влада і Рада об'єднання профспілок Львівщини забрати курортні установи. Точніше — експропріювати. То навіщо ж знову й знову повертатися до цього питання і товкти воду у ступі? А тим часом за показниками лікувально-діагностичної роботи Трускавець вийшов торік на дев'яте місце. Ганьба! Завжди був на першому. Санаторно-курортна система Міністерства охорони здоров'я розвалилася, мабуть, назавжди. А ми біжимо попереду паротяга, важкі хворі лікуються у нас і не приходять із своїми шприцами чи ліками. Новий міністр сказав нам: «Працюйте, ради Бога, у мене вистачає проблем».

Ми ж бо — не приватизована структура. Акціонери не мають власності, вони лише отримують дивіденди з цієї власності. До ради акціонерного товариства входять голови центральних комітетів галузевих профспілок. У капіталістичних країнах передбачена жорстка фінансова дисципліна в акціонерних товариствах. У нас її немає. Навпаки! Всі права — на розподіл путівок, преміального фонду тощо ми делегували на місця. А щодо медичної ідеології, то тут потрібна жорстка централізована форма. Якби в Трускавці діяло 15 орендних колективів, ця ідеологія загинула б, і ми могли б спостерігати тільки за використанням майна. Усе інше законом заборонено.

Ми звернулися до фахівців із Верховної Ради і вони розробили концепцію розвитку акціонерного товариства. Концепція, зокрема, передбачає створення в регіонах акціонерних товариств. Для цього кожному регіону буде виділена частка власності. Контрольний пакет акцій, безумовно, буде в «Укрпрофоздоровниці», а решта належатиме місцевим органам влади, місцевим профспілкам, трудовим колективам. Ми вже підготували сертифікати на акції, але ж кожних три місяці змінюється вартість основних фондів, перераховуємо їх. Ми поставили питання про те, що пайовики не повинні мати права на власність, бо свого часу вони десятиліттями мали право на путівки, а отже, вже отримали своє. Більшість регіонів підтримала цю ідею, та каменем спотикання є те, що засновником компанії регіональних акціонерних товариств виступає «Укрпрофоздоровниця», а не федерація профспілок. Та федерація не може виступати засновником, бо це — не господарський орган. Тим паче, що вона юридично передала власність нашому АТ і в неї вже нічого немає. То що ж вона передаватиме? А яка різниця? Адже місцева влада буде у спостережній раді чи раді регіонального акціонерного товариства...

***

Як на мене, змагання центру з периферією нагадує велику гру з великими, певна річ, ставками. А тим часом вартість путівок зростає, і вони вже стали малодоступними для широкого загалу. За цих обставин з таким же успіхом можна сперечатися про здоров'я марсіан.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Трускавець—Київ.

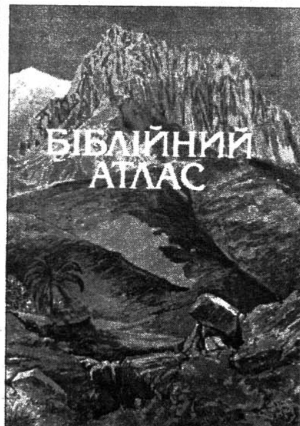
Великою радістю повниться моє серце від численних привітань, отриманих з нагоди мого 70-ліття та 40-ліття творчої діяльності, від нагороди Почесною відзнакою Президента України.

Висловлюю глибоку подяку Президенту України пану Л. Д. Кучмі, численним державним і громадським організаціям, друзям та колегам, всім шанувальникам оперного мистецтва за привітання.

Лев ВЕНЕДИКТОВ,
народний артист, лауреат Державної премії України імені Т. Г. Шевченка, головний хормейстер Національної опери України.

Що ми читаємо!

Книга, яка допомагає глибше зрозуміти Святе Письмо

Незвичну книгу подарувало українським читачам товариство «Сетекс» — «Біблійний атлас». Це одне з перших україномовних видань довідкової християнської літератури, яке побачило світ у нашій країні. Про вихід такого наочного посібника в колишньому Союзі, де силоміць насаджували атеїстичну ідеологію, не могло бути й мови.

Упорядники книги — журналісти Зоя Терешкова і Семен Хорошко — не без підстав сподіваються, що це унікальне довідкове видання «знайде в Україні свого читача, передусім серед християн і всіх тих, хто цікавиться християнством». Хоча, як на мене, то ця книга цікава для кожного, хто вважає себе культурною людиною.

В основу цієї книги покладено репринтне видання праці російського палестинолога Дмитра Берьозкіна «Библейскій атласъ», видрукованої на початку нинішнього століття і, звісно, російською мовою Училищною Радою при Святійшому Синоді Російської православної церкви. Але навіть з огляду на це «Біблійний атлас», запропонований товариством «Сетекс», є практично новим виданням. В україномовному посібнику поміщено 31 заново упорядковану кольорову карту Святої Землі та стародавнього світу часів Старого та Нового Завітів, 12 кольорових малюнків Скинії Зборів, тобто, похідного храму євреїв, Ковчегу Свідоцтва та священних предметів культу. Подано родовід від Ноя до Мойсея, родин Маккавеїв та Іродів. У книзі читач знайде 53 монохромні репродукції із старовинних гравюр та малюнків краєвидів, на яких зображено святі місця Палестини й Сінаю. Певен, що багатьох з тих, хто візьме до рук «Біблійний атлас», зацікавить «Словничок», який пояснює деякі назви місцевостей, племен та понять, що надибуємо в Святому Письмі.

У процесі вивчення книг Святого Письма не можна випускати з поля зору нічого з того, що так чи інакше може сприяти розкриттю й розумінню справжнього змісту й значення подій, які вони описують, і зовнішніх обставин, серед яких вони відбувалися. «Біблійний атлас» допоможе вам це зробити, тобто глибше зрозуміти Святе Письмо. А замовити книгу можна за адресою: Київ-151, а/с 437.

Роман ВАТРИЧ.

Volkswagen Group

АВТОМОБИЛЬ SKODA

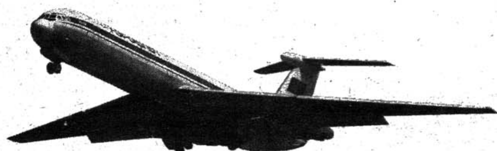

- Гарантия в течение года
- Сервисное обслуживание
- Шестилетняя гарантия против проржавения.
- Продажа запасных частей.
- Поставка со склада в Киеве.
- Форма оплаты любая.

Концерн «Вега» тел: (044)244-72-17
Техническая станция тел: (044)430-75-35

50 ЛЕТ В МИРЕ СПОРТА

ГОСПОДА!

Имеем честь сообщить Вам доброе известие: в

"ПРАВЭКС-БАНКЕ"

существенное повышение ставок по депозитным вкладам юридических лиц.

Желаем Вам заработать побольше денег!

Адрес: Киев-21, Кловский спуск, 9/2.
Телефон: (044) 294-65-75
Факс: (044) 294-84-00
Телекс 631250 ALINA SU

"ПРАВЭКС-БАНК" – НАДЕЖНОСТЬ И ЧЕСТНОЕ ПАРТНЕРСТВО!

Официальный представитель Горьковского завода «ПО ГАЗ» и ГП «Москвич» (АЗЛК)

Предлагает со склада в Киеве:

АВТОБУСЫ

КАВЗ-3976
(пассажирские и грузопассажирские)
ПАЗ-3205

МИКРОАВТОБУСЫ РАФ разных модификаций

ГРУЗОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

КамАЗ-5320
КамАЗ-55111
(самосвал)
ГАЗ-3307
ГАЗ-3302 (полуторка)

ЛЕГКОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

Москвич 2141-S
Москвич-2335 пикап
(с тентом
или без него)

ИЖ-2715

Автомобили УАЗ (пассажирские)

А также автомобили «Alfa Romeo»

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029 (51 комплектация)
ГАЗ-310240 (представительская)

Телефоны в Киеве:
(044) 264-74-42, 264-96-69
тел./факс 264-24-05
263-70-11

Концерн «Укрпроминвест»

реализует со склада в Киеве

— арахис
— какао-порошок
— изюм
— шоколадную глазурь
— ванилин

Тел. (044) 264-94-34, 264-94-42.

Стимулятор "Ерос" (біопотенцер)-

найефективніший засіб проти невдач у сексі!

Сертифікований. Даються гарантії.
Прилад можна отримати поштою.
Запрошуемо регіональних ділерів.
Тел./ факс в Києві (044) 410-87-24

"ЕРОС" - ВИРІШЕННЯ ВАШИХ ПРОБЛЕМ!

Науково-виробниче приватне підприємство "АСТ"

PAREX BANK

Без проблем и формальностей!

– ПРОДАЕМ КАРБОВАНЦЫ ЗА ВАЛЮТУ ТЕЛ.222416, 222264
– ПОКУПАЕМ КАРБОВАНЦЫ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУССКИЕ РУБЛИ ТЕЛ.229561, 213540
– СПРАВКИ О КУРСАХ ТЕЛ.281483
– ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ ТЕЛ.283659
– АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ ТЕЛ.284330

Филиал "Лаймдота": ул. Кр.Барона 20/22, Рига, Латвия
Тел.: (0132)-222264, 222416, Факс: 281595
Телекс 614567 LAIM SU

Арбітражний суд Львівської області 06.10.94 р. порушив справу № 2/820 про банкрутство СП ТзОВ «НІН» (юридична адреса: м. Львів-22, вул. Яворницького, 10/57; банківські реквізити: р/р 002467259 в ОДАК Укрсоцбанку м.Львова, МФО 325019).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: м.Львів-4, вул.Винниченка,3.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Відкрите акціонерне товариство

«Темара»

реалізує зі складу розчин хлорного заліза.

Галузі застосування:

— виготовлення друкованих плат;
— очистка стоків води;
— протравлення і фарбування тканини;
— лакофарбова промисловість.

Наша адреса: 293500, м. Стрий Львівської області, вул. Промислова, 7.

Телефон (03245) 5-10-59.
Факс (03245) 5-32-88.

Украинское представительство
АО «АГРОПРОДУКТ-ГЕРМЕС» (г. Москва) приглашает к долгосрочному сотрудничеству производителей сельскохозяйственной продукции для закупки крупных партий:

мяса и мясных консервов;
масла животного;
масла растительного;
сахара;
сыра;
плодоовощных консервов,
а также заключает бартерные договоры на поставку А-76.

Телефоны: (044) 271-30-10, 276-63-24.
Факс (044) 244-76-69.

Организация реализует оборудование для переработки молока со склада в г. Киеве:

сепараторы-сливкоотделители ОСБ 1т/ч, ОС2Т3 5 т/ч, ОС2Д500, ОС2НС 10 т/ч;
сепараторы для осветления пива ВПО;
сепараторы бытовые «Плава»-2 (50 л/ч);
маслобойка бытовая МЭ 12/200-1;
пастеризаторы ПТУ-10 (10 т/ч) и другое.

Возможен бартер на продукты питания.
Тел.: (044) 552-96-74, 559-94-88.

Оборудование со склада в г.Киеве российского производства:

металлорежущие станки:
токарные 1К62, 1М63-Н, 16К40, МК60-56 и др.;
фрезерные 6Т12, 6Т82, 6Т83 и др.;
ножницы гильотинные НК3418 (лист 6,3 мм толщина, 2 м ширина);
кузнечно-прессовое оборудование и заточные станки различных моделей.

Тел.: (044) 552-98-72, 552-97-82, 552-92-83.

Адвокатское агентство фирма «КОНСУМ» представляет монографию С.С.Алексеева «ТЕОРИЯ ПРАВА»
(по исключительной лицензии издательства «БЕК» г.Москва РФ)
Адресная отправка, обмен, реализация:
310057, г.Харьков, а/я 9123,
(0572) 23-76-75;
факс 43-14-56

Організація реалізує

верстати широкоуніверсальні стрічкопильні, призначені для оброблення виробів з деревини, листового заліза, міді, латуні та ін., завтовшки 2—3 мм, можливий різ під кутом в різних площинах. Ціни доступні.

Адреса: м.Київ, вул. Фрунзе, 86;
тел. (044) 417-34-41.

РЕАЛИЗУЕМ:

— автомобили КрАЗ, КАМАЗ
— автокраны 6, 14, 16, 20 т.
— заправщики МАЗ, КрАЗ, ГАЗ
— автобусы ЛАЗ, КАВЗ
— прицепы самосвальные (КрАЗ)
— трактора ЮМЗ, экскаваторы
— трубы водогазопроводные
— прокат черных металлов.

Днепропетровск (0562) 92-80-64.

Арбітражний суд Тернопільської області порушив справу № 1046/2 про банкрутство спільного українсько-чеського підприємства «Калина».

Юридична адреса боржника: 283150 м.Бережани Тернопільської області, площа Ринок, 15.

Банківські реквізити: розрахунковий рахунок № 609339 у Бережанському відділенні АК АПБ «Україна».

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: 282021 м.Тернопіль, вул.Грушевського, 8.

Крупнейший независимый производитель стальных металлоконструкций на Украине «Укрмодульстрой» предлагает

БОКСЫ АРОЧНЫЕ ЛОМАННЫЕ | ЗДАНИЯ ПРОМЫШЛЕННЫЕ МНОГОЦЕЛЕВЫЕ

Боксы				Здания
30,0-15,0	A	длина по осям, м.	A	6,0-48,0
15,0-7,5	B	ширина по осям, м.	B	12,0-24,0
7,5-4,0	H	высота, м.	H	7,5
457,0-112,0	S	площадь пола, м2.	S	-860,0-
3,7x4,0-3,0x2,9	d_{12}	габариты ворот, м.	d_{12}	-4,0-
16,5-8,3	m	масса, т.	m	-60,0-
38,0-10,0	V	утеплитель, м3.	V	-120,0-

Поставка в утепленном и неутепленном вариантах.
Обращайтесь к нам и У ВАС НЕ БУДЕТ ПРОБЛЕМ!

г. Запорожье, пр Ленина, 158
(0612) 344191, 335180

РА GEMI(06122)25823

Арбитражный суд Черниговской области (250000, г.Чернигов, ул.Ленина, 43) возбудил дело № 5/59 п о признании банкротом крестьянско-фермерского хозяйства «Кривуша».

Юридический адрес КФХ «Кривуша»: 251740, Черниговская область, Семеновский район, Ивановский сельский Совет, поселок Кривуша. Банковские реквизиты КФХ «Кривуша»: р/с № 000643006 АК АПБ «Украина» г.Семеновка, МФО 353285.

Целью этого сообщения является выявление кредиторов у КФХ «Кривуша», а также возможных санаторов.

Заявления кредиторов и санаторов подаются в арбитражный суд в месячный срок со дня опубликования объявления.

Сообщение
Об изменениях в «Информации о втором выпуске акций АО Финансовая компания «Диалог-Оптим»
(«Голос Украины» от 10.09.94 г.).
Решением правления АО ФК «Диалог-Оптим» срок подписки на акции продлен до 12 марта 1995 г.

Постоянно производим и реализуем
ТЭНы
(трубчатые электронагреватели всех модификаций)
Тел.: (0172) 98-83-51, 98-85-81.
(0172) 34-36-25, 34-62-92.

АГЕНСТВО ПО ПІДБОРУ КВАЛІФІКОВАНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ І ПЕРСОНАЛУ
ІНТЕЛЕКТ-ПРАЦЯ-СЕРВІС
Від директора до секретаря-референта

Персонал — за одну добу!

тел. 290-15-77

Бажаєте досягти успіхів у бізнесі - найміть відмінних фахівців

252010, Київ-10, вул.Аніщенка,3 (ст.м. Арсенальна)

Официальное представительство Сукремльского чугунолитейного завода в Украине продает:

трубы ЧК-50, трубы ЧК-100 и фасонные части к ним за украинские карбованцы по безналичному расчету.
Телефон — 452-27-97.
Факс — 452-28-29.

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске

АВТОШИНЫ

для грузовых и легковых автомобилей, сельхозтехники, погрузчиков, мотоциклов.
Самовывоз и вагонные поставки.

Тел.: (0562) 445-448, 446-464, 440-044. Факс 442-406.

Підприємство «Тел—САТ» Лтд:

реалізує газові побутові лічильники для встановлення у квартирах та приватних будинках. Лічильники сертифіковані Держстандартом України;
пропонує металорізальний інструмент Мінського інструментального заводу.

Наша адреса: 290053, Львів-53. П/с 4883. Телефон (0322) 76-25-47.
Телефон/факс (0322) 76-25-48 (цілодобово).

Реклама в газеті «Голос України».
Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Перспективи

Аванс на майбутнє

Серед аграрних учбових закладів у червні цього року замість Мелітопольського інституту механізації сільського господарства виникла Таврійська державна агрономічна академія. Наш співрозмовник — ректор Микола КРИЖАЧКІВСЬКИЙ.

— Мелітопольський інститут механізації сільського господарства заснований у 1932 році. Нас зачіпали різні перебудовчі віяння, і вуз то ставав інститутом електрифікації і механізації сільського господарства, то знову вертався до початкової назви. Ми навіть орден Трудового Червоного Прапора маємо. Підготували майже 25 тисяч інженерів для сільського господарства з десяти спеціальностей. Одне слово, для південного регіону України наш вуз готує інженерні кадри для села. Маємо і аспірантуру. Характерно, що половина наших вихованців стає кандидатами наук.

У цьому учбовому закладі плідно трудиться 20 докторів наук, професорів і 140 кандидатів наук, доцентів. На майже п'ятитисячний студентський осередок це цілком нормальний науковий потенціал. Маємо свої напрацювання щодо підготовки інженерних кадрів для села, визнані наукові школи.

Звісно, що наш вуз розширюватиметься із збільшенням різноманітних сільськогосподарських і фермерських господарств, для яких готуватимемо спеціалістів, щоб вони вирішували проблеми технології, механізації, автоматизації, електрифікації у сільському господарстві.

Скажімо, дві базові спеціальності нашого вузу — механізації та електрифікації — вже обросли десятьма спеціалізаціями.

Наступного року буде перший випуск спеціалістів інженерно-економічного факультету.

— Нині багато вузів змінюють свої вивіски. Скажіть, чим викликана зміна в назві орденоносного, відомого в Україні та і за її межами учбового закладу?

— Протягом двох років інститут проходив ліцензування та акредитацію. У нас побувало чимало комісій, які перевіряли учбову, науково-дослідну роботу, враховували стан матеріально-технічної бази та оснащеність новими технічними засобами, аби визначити рівень вузу. В підсумку інститутові присвоєно четвертий рівень акредитації. Це дало нам можливість набути іншого статусу. Колектив довго роздумував і над самою назвою, поки не дійшов висновку: вуз іменуватимемо Таврійською державною агротехнічною академією. Проте остаточний академічний статус отримаємо лише при акредитації в повному обсязі, тобто тоді, коли відбуватиметься випуск фахівців і на третьому, інженерно-економічному, факультеті. Новий статус поліпшить становище викладачів і студентів, які одержуватимуть на 15 відсотків більшу заробітну плату і стипендію. Ми матимемо право самостійно визначати учбові плани, робочі програми, термін навчання, спеціальності.

Звичайно, збільшення фінансування поліпшить становище викладачів і студентів. Сподіваючись на краще життя навіть у нинішніх складних умовах, завершуємо будівництво будинку для викладачів, а також реконструюємо у Кирилівці базу відпочинку для викладачів і студентів.

Важливим у житті академії є створення учбово-науково- виробничого комплексу, куди входять середні школи, СПТУ, галузеві технікуми півдня України, Інститут зрошуваного садівництва, Інститут механізації виробництва. Така форма співпраці дасть можливість розширити потреби в агрономічних кадрах. Тож з'являться фахівці з технології вирощування, зберігання і переробки сільськогосподарської продукції. І хоча академічний статус поки що не відчувається, все ж ставлення до нас у Мінсільгосппроді України значно змінилося на краще. Свідченням того є договір академії з Нідерландами про впровадження передових технологій в Україні.

Перші зустрічі в Нідерландах і в Україні показали, що маємо багато спільного в системі сільськогосподарської освіти. Не випадково наш регіон визначений центром у проведенні цього педагогічного українсько-голландського експерименту. Суть його полягає насамперед у вдосконаленні практичної підготовки студента, слухача, фермера, спеціаліста сільського господарства, а також у створенні для цієї мети спеціальних регіональних центрів.

Використовуватимемо і цікаву голландську систему поширення сільськогосподарських знань. Це ціла управлінська структура від міністерства до безпосереднього виробника сільськогосподарської продукції.

Безсумнівно, не можемо обійтися і без ранньої сільськогосподарської підготовки. Це означає, що дітей з 12 років у спеціальних класах орієнтують на ту чи ту сільськогосподарську професію. І абітурієнт, який приходить до вузу, отримавши початкову підготовку, чітко усвідомлює свою майбутню професію. Враховуючи те, що Приазов'я в майбутньому — зона інтенсивного розвитку курортів, готуватимемо спеціалістів з аграрних ландшафтів, садово-паркової культури, дизайну, охорони навколишнього середовища.

— Яким бачиться вам майбутнє Таврійської академії?

— Хотілось би підняти не лише статус, а й авторитет академії як провідного центру в Південному регіоні держави в підготовці кваліфікованих фахівців і науковому пошуку.

Відрадно, що ми не лише встановлюємо контакти з іншими країнами, а й обмінюємося кращими нашими набутками і спеціалістами. Скажімо, із Шандульського університету (Китай) у нас працювало 4 доценти, а у вересні прибудуть нові викладачі з цього ж вузу. До Китаю поїдуть і наші вчені. Такий обмін збагачує. Приміром, китайські вчені не лише вчаться у нас, а й вчать, як вирощувати в Україні завезені ними сорти твердої пшениці. З польськими науковцями працюємо над проблемами створення рослинного пального з рапсу.

Розмову вів Олександр СУГАК.

Крадуть і чужі як свої...

«Виконуючи Указ Президента України про посилення боротьби з організованою злочинністю, діємо, суворо дотримуючись чинного законодавства, — зазначив у бесіді з нашим кореспондентом співробітник Управління «К» СБУ К. Вікторов. — А протиправним діям окремих громадян чи угруповань намагаємося запобігати оперативно, перешкодити заподіянню державі будь-яких збитків».

Тільки протягом першої половини листопада на основі матеріалів, отриманих спецпідрозділами Служби безпеки в результаті оперативно-розшукової діяльності, порушено 16 кримінальних справ (від початку року — 538).

Так, у Харкові за спробу контрабандного ввезення з Москви товарів народного вжитку затримано громадян В'єтнаму. За попередніми даними, вартість їхнього вантажу становить 250 тисяч доларів.

Співробітники УСБУ по Херсонській та Чернігівській областях у ніч з 3 на 4 листопада на ділянці прикордонного переходу Нові Яриловичі затримали шість осіб, котрі намагалися контрабандним шляхом вивезти до Литви майже 13 тонн кольорових металів.

У взаємодії з митниками оперативною групою УСБУ по Чернігівській області припинено спробу контрабандного вивезення за кордон брухту кольорових металів. Під час догляду двох великовантажних автомашин було виявлено й вилучено понад 30 тонн кольорового металу та 7 тисяч доларів США. За ці протиправні дії затримано двох громадян Республіки Білорусь та мешканця Керчі.

Не пощастило й мешканцеві Закарпаття, який намагався незаконно ввезти з-за кордону до Мукачевого партію горілчаних виробів вартістю 1 млрд. 321 млн. карбованців.

Там же, у Закарпатті, порушено кримінальну справу проти місцевого мешканця К., який вимагав у мешканців Ужгорода великі суми грошей в іноземній валюті. Протягом кількох місяців він тероризував земляків, надсилаючи листи деяким службовим особам міста з погрозами фізичної розправи над ними та членами їхніх сімей і дошкуляючи анонімними телефонними дзвінками аналогічного змісту. Мета залякування полягала в отриманні від них викупу у валюті. Нині слідство триває, хоча варто зауважити, що рекетира вдалося би «підперезати» значно скоріше, якби люди, котрих він допікав, вчасно звернулися по допомогу правоохоронних органів.

Народним судом Радянського району Києва до 2 років позбавлення волі з утриманням в колонії посиленого режиму засуджено асистента Київського медичного університету Параxіна. Цей вимагав у іноземних студентів хабарі у ВКВ за складання іспитів і отримання дозволів на виїзд за кордон. Зазначу, що суд за цією справою триває, бо перед законом відповідатимуть ще й керівники вузу.

За матеріалами УСБУ по Рівненській області Костопільська районна прокуратура веде слідство проти одного з місцевих керівників державного підприємства, котрого підозрюють у хабарництві. Встановлено, що він використовував свої службові права й повноваження виняткова з корисливими цілями.

Четверо працівників Люботинської автозаправної станції на Харківщині відповідатимуть перед законом за розкрадання пального.

Ніяк не вгомоняться торговці краденою зброєю. У місті Сміли Черкаської області співробітники місцевого управління СБУ затримали двох мешканців районного центру під час спроби збуту трьох протитанкових гранатометів «Муха» та одного РПГ-18. Під час обшуку за місцем їх проживання виявлено й вилучено гранатомет РПГ-2 та боєприпаси до автомата Калашникова. Вогнепальну зброю вилучено також у двох запорізьких підприємців, які приїхали до Києва у справах і проживали в готелі «Русь».

За матеріалами підрозділів «К» СБУ податковими органами викрито і стягнено несплачених та інших платежів на суму близько 3 млрд. крб. (всього від початку року — понад 370 млрд. крб.), які повернено до бюджету держави.

Спорт

Наші гімнасти — треті

У німецькому місті Дортмунді завершився командний чемпіонат світу зі спортивної гімнастики. У чоловічих змаганнях золоті медалі вибороли спортсмени Китаю, другими фінішували росіяни. Бронзові нагороди дісталися збірній України, за яку виступали Юрій Єрмаков, Рустам Шаріпов, Андрій Степанченко, Володимир Шаменко, Ігор Коробчинський, Григорій Мисютін, Віталій Маринич.

У турнірі жінок трійка призерів така: Румунія, США, Китай. Українські дівчата — Лілія Підкопаєва, Ірина Булахова, Оксана Книжник, Тетяна Мала, Олена Шапорна, Наталя Пантелеєва, Олеся Шульга — посіли престижне п'яте місце.

Габріела та Піт — найсильніші

Два турніри — у Нью-Йорку та Франкфурті-на-Майні — вінчали цікавий і насичений сезон тенісистів. У США, де проходив Virginia Slims championships, у фіналі зустрілися 24-річна Габріела Сабатіні з Аргентини та 18-річна американка Ліндсей Девенпорт. Перемогу святкувала чарівна Габріела — 6:3, 6:2, 6:4.

Цей турнір, на жаль, був останнім у блискучій спортивній біографії Мартіни Навратілової зі США. Вона попрощалася з тенісом, в якому царювала багато років, вигравши найпрестижніші турніри.

У франкфуртському «Фестгалле» проходив ATP World championships. Боротьбу за перемогу також вели знайомі особи — Піт Сампрас (США) і Борис Беккер (Німеччина). Американець — перша ракетка світу — підтвердив високу репутацію, вигравши у майже тригодинному виснажливому поєдинку у рудочубого господаря корту — 4:6, 6:3, 7:5, 6:4.

«Спартак» готувався в Мюнхені

Як відомо, сьогодні у Москві в черговому матчі Ліги чемпіонів місцевий «Спартак» приймає київське «Динамо». Підготовку до цієї зустрічі спартаківці проводили в Мюнхені і додому повернулися лише в понеділок.

На запитання російських журналістів: «Що важливіше для вас — очки чи реванш за поразку в українській столиці?» — наставник москвичів Олег Романцев відповів:

— Для нас не важливо, проти кого гратимемо в середу: киян або мешканців іншого міста. Насамперед нам важливий спортивний підсумок. Я не перетворюю цю гру на політичну суперечку між Росією та Україною...

Іван ОЗЕРЧУК.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 385117.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311222.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».